

Binder

85
JAAR

Jubileumeditie – juni 2020

85 jaar tijdreizen

Terug en vooruit kijken met
drie generaties Binder

Groen is zoveel meer

Column Egbert Roozen
Directeur Branchevereniging VHG

85+1 Binder weetjes

Successen, anekdotes, voorvallen
en wetenswaardigheden

TERREINONDERHOUD BP RAFFINADERIJ ROTTERDAM

De toekomst begint in 1935

‘Voor u ligt 85 jaar historie van een groen familiebedrijf. Opgetekend uit vele monden. Zo komt een hele reeks familieleden aan het woord. Zij nemen u mee naar de jaren ‘30 en ‘40: de start van Erica, de voorloper van Tuinaanleg Binder, nu genaamd Binder Groenprojecten. Decennia vliegen voorbij. Compleet met mooie herinneringen en vergezichten van (oud)medewerkers, trouwe klanten en waardevolle partners. Bovendien duiken her en der in het blad 85 bijzondere weetjes op. Terwijl de slotakkoorden voor de directieleden van de Enk Groen & Golf zijn. Zij vergezellen u naar de toekomst.

Fijn dat u dit leest, maar het plan was anders. Zoals wel meer anders is de laatste maanden. Graag zou ik dit prachtige

jubileummagazine persoonlijk aan u presenteren en overhandigen. Op 19 juni. Tijdens een feestelijke middag met familie, medewerkers, klanten en relaties. In totaal driehonderd gasten. Helaas, dat gaat nu even niet. Maar niet getreurd, we hebben een oplossing. Benieuwd? Zoek het op in “Weetje 85+1”.

De afgelopen Corona-periode levert helaas heel weinig voordelen op, maar één ervan is dat we meer tijd hebben om te lezen. Dit magazine uitbrengen was dus geen gek plan. Het C-woord kan ik trouwens niet meer horen. Genoeg erover. Er kan veel meer dan we denken, daar ben ik van overtuigd. Zeker als we slim en innovatief zijn. Daar zijn we ook bij Binder volop mee bezig.

Een mens wil altijd dóór, vooruit, de toekomst in. Maar, wie zijn geschiedenis niet kent is gedoemd deze te herhalen. En als we vooruit willen, moeten we zo nu en dan terugkijken. In dit jubileum magazine komt u een mooie mix tegen.

Naast heden en verleden komt samenwerking als leidend thema bovendien. Met onze medewerkers uiteraard, maar ook met relaties en collega’s. Dat levert waardering, enthousiasme en de beste resultaten op. Frans en Gerard van de Enk Groen & Golf verstaan die kunst ook. En ze weten dat hier prima vaklui rondlopen. Daarom sla ik met een gerust hart een nieuw hoofdstuk open van dit mooie bedrijf. Op naar de 100!’

Thod Binder

Geschiedenis

- 06** **Tijdreis**
Van 1935 tot heden
- 10** **Oude Glorie**
Reis door het verleden
- 16** **Oude glorie: Arie Binder**
Administratieve duizendpoot
- 20** **Oude glorie**
Oude knarren
- 37** **Oude glorie: Jan Binder**
Artiest achter de tekentafel
- 40** **Oude glorie: Hilly Binder & Wout Barendregt**
Trots op de drie T's
- 44** **Oude glorie: Jaap Binder**
De vier jaargetijden
- 50** **Oude glorie: Thedie Binder**
Groen en creatief
- 58** **Oude glorie: Michel van Ruijven**
Met hart en ziel
- 85** **Oude glorie: Martin Binder**
Praten als Brugman

Relaties

- 13** **BAR-organisatie**
John van Dorst
- 29** **BP Raffinaderij Rotterdam B.V.**
Arie Boerma
- 43** **ERA Contour**
Ron Gijzen
- 53** **Rotterdams Milieucentrum**
Emile van Rinsum
- 90** **VORM**
Daan van der Vorm

Trots op...

- 14** **Terrein onderhoud BP**
De trots van Erik Vermeulen
- 24** **Big Green Egg**
De trots van Wouter Meijer
- 30** **Praktijkles TOP Academie**
De trots van Wilfried van Bremen
- 48** **Archeologisch Informatie Centrum**
De trots van Patrick van Rossum
- 56** **Groenonderhoud gemeenten**
De trots van Joost Vintges
- 64** **DakAkker en Slimdak**
De trots van Rob Luyk
- 74** **De Groene Kaap**
De trots van Dirko van den Tol

Interviews

- 26** **Thod Binder**
Samen Sterk
- 32** **UPP**
Verbeter de wereld
- 68** **Paul van Roosmalen & Thod Binder**
Wat is je dak je waard?
- 76** **de Enk Groen & Golf**
Cultuur blijft intact
- 80** **de Enk Groen & Golf**
Even voorstellen
- 82** **de Enk Groen & Golf**
De kracht van groen

Columns

- 19** **Rob Luyk**
All inclusive
- 47** **Wim van Ginkel**
Collegiaal samenwerken
- 59** **Henk Vlijm**
Van evolutionaire naar revolutionaire daken
- 86** **Egbert Roozen**
Groen is kwaliteit van leven

En meer...

- 03** **Voorwoord Thod Binder**
De toekomst begint in 1935
- 08** **Binder Weetjes**
Eerste oogst
- 22** **Binder Weetjes**
Tweede oogst
- 38** **Binder Weetjes**
Derde oogst
- 54** **Binder Weetjes**
Vierde oogst
- 60** **In de Media**
Binder in het nieuws
- 66** **Binder Weetjes**
Vijfde oogst
- 70** **Aan het werk**
Fotoreportage
- 79** **Infographic**
de Enk Groen & Golf & Binder
- 87** **Oud & Nieuw**
Luchtfoto's Rhoon en Poortugaal
- 88** **Binder Weetjes**
Zesde oogst
- 91** **Colofon**

Tijdreizen met Binder

Tien markante hoogtepunten in tekst en beeld. Met als startpunt de eerste stappen van grondlegger Theo Binder met zijn bedrijf Erica. Inclusief een originele factuur en de opening van een van de eerste tuinentra in Nederland. En de latere successen van Binder Groenprojecten.

1935

Hovenier Theo Binder wil eigen baas worden. Maar eerst gaat hij een tijdje warmdraaien. Getuige deze originele bon uit 1934.

1935

Theo Binder maakt zijn droom waar. Halverwege de jaren '30 klinkt in Rhoo het officiële startschot voor zijn hoveniersbedrijf Erica.

1965

Een van de eerste tuinentra van Nederland opent de poort. Tuinaanleg Binder tekent ervoor. Een idee van zoon Martin: geniaal en rebels.

1970

De tweede generatie neemt het over van Theo: Zoon Thedie zwaait vanaf nu de scepter in Rhoo. En zoon Martin in Hengelo. Die kiest voor een eigen, zelfstandige koers.

1982

Uitbreiding Binder in Rhoo met moderne werkplaats en loods.

1994

Binder verhuist. Van Rhoo naar Poortugaal. Thedie Binder zet daar een fonkelnieuw en modern bedrijfspand neer. Het betekent wel het einde van het tuincentrum: na bijna dertig jaar.

1998

Kleinzoon Thod koerst Binder vastberaden het nieuwe millennium in. De derde directeur bouwt Binder uit naar een gerenommeerde regionale speler in de wereld van het groen.

2008

In samenwerking met UPP publiceert Binder het boekje 'Duurzaam innoveren' en loopt hiermee ver voor op het gebied van duurzaamheidsgedrag.

2012

Binder pakt twee hoofdprijzen bij de Green Building Award. Het project 'Natuurdak & Omgeving BP Raffinaderij' ontving de eerste prijs en 'DakAkker Schieblock' de vakjuryprijs uit handen van Elco Brinkman, vakjury voorzitter en voorzitter van Bouwend Nederland.

2020

Binder Groenprojecten vaart sinds een jaar onder de vlag van de Enk Groen & Golf. Maar wel met de oude, ijzersterke merknaam. Na 85 jaar is Binder Groenprojecten nog steeds springlevend.

Binder

weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

1 Theo Binder is geboren in het Oostenrijkse Graz. Als de Eerste Wereldoorlog uitbreekt, kunnen zijn ouders niet langer voor hem zorgen. Gelukkig mogen hij en een aantal andere kinderen na verloop van tijd vanuit Oostenrijk op transport naar het neutrale Nederland. Daar neemt tuinder Arie de Lange hem liefdevol onder zijn hoede.

2 Theo Binder is Eerste Bloembinder bij het chique Bourgingon en Hartlieb in Rotterdam. Maar in 1935 begint hij voor zichzelf en opent een snijbloemwinkel en kwekerij in Rhoon. Vlak daarna tovert hij zijn zaak om in Erica Hoveniersbedrijf: het begin van het 85-jarig familiebedrijf.

3 Een geheime liefde van Theo Binder? Nee, dat is Erica niet. Maar wel een fraaie heidebloem. De mooie vondst wordt de naamdrager van het bedrijf.

4 Theo Binder heeft in de beginjaren aparte ideeën over marketing. Hij stapt het bedrijfsbureau binnen – in de voormalige bloemenwinkel – en spoort medewerkers aan relaties vrienden en kennissen te bewegen opdrachten aan Binder te verstrekken.

5 In Rhoon is het gebruikelijk, dat de plaatselijk leveranciers slechts twee keer per jaar een factuur sturen. Ook de smederij doet daaraan mee. Een van de rekeningen betreft een oliespuit. Theo Binder piekert zich helemaal suf: 'Heb ik die besteld?' Hij belt de smid. Die erkent dat hij niet meer weet wie de koper is. Daarom heeft hij de spuit bij alle klanten in rekening gebracht: 'Dan hoor ik vanzelf wel of het klopt of niet.'

6 De jaren '30. Een wereldwijde economische crisis houdt Nederland in de greep. Ook Rhoon ontkomt er niet aan. Voor de meeste dorpsbewoners is het geen vetpot. Een

bloemetje kopen? Vergeet het maar. Dat gebeurt alleen bij verloven en trouwen. Of rouwen.

7 In de jaren '50 en '60 heeft Theo Binder de goede gewoonte om tuinontwerpen uit te werken tot aquarellen. Slechts één origineel exemplaar is bewaard gebleven. Het hangt in het Binder kantoor in Portugal.

8 Van de aquarellen laat Theo Binder fraaie ansichtkaarten maken. Ter promotie van zijn werken en bedrijf.

9 Theo Binder is een sociaal bewogen man. Ook naar zijn werknemers. Maar hij kan – als het moet – onverbiddelijk zijn. Tijdens werktijd in de kroeg? Dat betekent ontslag op staande voet.

10 Aquarellen en ansichtkaarten. Theo Binder draait zijn hand er niet voor om. Maar hij verstaat ook de kunst van het maken van grote maquettes. Onder meer van een grote villatuin met huis in Rhoon. Compleet met vijver, bruggetje en beplanting. Allemaal op schaal en gemaakt met levend materiaal.

11 Oma 'Leens' Binder is voor de duvel niet bang. Vanuit de woonkamer hoort ze een vreemd geluid in het aangrenzende kantoor. Ze loopt erheen en ziet een inbreker die via het bovenraam, met een schepel, de kruk van het onderste raam wil openen. Ze stormt erop af, trekt de schepel uit zijn handen en roept: 'Afblij-

ven! Die is niet van jou". Door de heldhaftige actie voorkomt ze dat de dagopbrengst van het tuincentrum wordt gestolen.

12 Multinational Shell is de eerste grote opdrachtgever van Theo Binder in het havengebied. Daarmee zet hij industrieel groen op de kaart.

13 Theo Binder houdt van hard werken. Soms gebeurt dat ook op zondag. Maar dan wel met een keurige stropdas om.

14 Hilly Binder erft de groene vingers van haar vader en maakt de fraaiste ruikers, voor tal van opdrachtgevers. Zo'n 48 jaar blijft de vakvrouw bloemschikken: van haar 15de tot haar 63ste.

15 De jaren '50 staan in het teken van wederopbouw en hard (handmatig) werken. De eerste bedrijfsauto is een feit. En ondanks alle drukte neemt Theo Binder af en toe de tijd voor een welverdiende sigaar.

16 Het Dijkzigt Ziekenhuis, de Erasmus Universiteit, Esso en Shell. Wout Barendregt, echtgenoot van Hilly Binder, onderhoudt 37 jaar het binnengroen bij deze bedrijven. Met verve: Hij is geen dag ziek geweest.

17 Het Binder bedrijf beschikt veertig jaar lang over een eigen boomkwekerij en kweekt later in de kas- en jaarlijks onder meer 10.000 geraniums, 1.000 begonia's en ruim 10.000 viooltjes.

THEO AAN HET WERK IN DE EIGEN KWEKERIJ, EIND JAREN '40

Theo Binder (1909 – † 1972)

Reis door het verleden

‘In 1935 gaat pa aan de slag als hovenier in Nederland. Eigenlijk heeft hij er dan al een heel leven op zitten, de wees uit Oostenrijk die geen wees was. Hoe je het ook wendt of keert: Zijn verhaal is van begin tot eind boeiend.’

Sinds vier jaar graaft Arie Binder in het verleden. In stoffige archieven, in binnen- en buitenland. Uit nieuwsgierigheid, maar ook om de geschiedenis van zijn familie vast te leggen voor het nageslacht. Pa Theo Binder speelt de hoofdrol.

Op transport naar Nederland

De aanleiding voor het onderzoek is een artikel in Gens Nostra, dat Arie onder ogen krijgt over kindertransporten na de Eerste Wereldoorlog richting Nederland. Op de lijst staat ook de naam van zijn vader: Theo Binder. ‘Dat artikel vond ik reuze interessant. Daarom ben ik verder gaan spitten. Onder meer in het fraaie stadsarchief van het Oostenrijkse Graz. Dat leverde een schat aan informatie op.’ Maar er zijn meer bronnen. Hele goede zelfs. Zoals het persoonlijk archief van zijn vader. Stapels oude brieven en documenten liggen jarenlang te verstoven op zolder bij broer Thedie. Aan het zicht onttrokken. Tijdens een familiedag komt dat aan het licht. Puur toeval. Arie begint meteen alles door te snuffelen.

‘We hebben pa lange tijd meegemaakt, maar sommige vragen bleven onbeantwoord: Wie was hij nou eigenlijk, waar kwam hij vandaan, wat heeft hij meegemaakt? Uit de vondst op zolder borrelden de antwoorden omhoog. Het raakte mij dat hij als kind al zoveel had doorstaan. Tot de meest verschrikkelijke dingen aan toe.’

‘Alsof je Oliver Twist openslaat’

Weeskind uit Oostenrijk

De feiten op een rijtje. Theo komt in 1909 op de wereld. In Oostenrijk. Als zoon van een ongehuwd stel. Zijn vader erkent hem niet. Enkele jaren later sneuvelt hij aan het front tijdens de Eerste Wereldoorlog. De moeder van Theo is niet meer in staat voor haar zoon te zorgen. Arie achterhaalt dat zij de kleuter achterliet in het weeshuis van Graz. ‘Theo wás dus helemaal geen wees, terwijl

wij altijd dachten van wel. Beide ouders – onze opa en oma in feite – leefden nog, toen zijn moeder hem naar het weeshuis bracht. Dat was een vreselijk oord. Alsof je het boek Oliver Twist openslaat. Er heersten ziekte en honger, elk kind was ondervoed. Niet voor niets werden ze na de oorlog voor herstel op transport gezet naar het neutrale Nederland. Zo komt Theo terecht in het gezin van tuinder Arie de Lange, die hem als kind opneemt. Het weeskind heeft niet alleen een thuis, maar ook een toekomst.’

Hommage met de trein

Arie weet nog niet of de moeder van Theo wist dat haar kind naar Nederland zou gaan. Arie: ‘Zij is in 1918 overleden: kort voor of na het vertrek van haar zoon. Theo is in 1918 of 1919 hier naartoe gekomen. Wanneer precies, dat ben ik aan het uitzoeken. De datum is in ieder geval een eeuw geleden. Een mooie gelegenheid om met een aantal broers en zussen naar Graz te gaan. Liefst met de trein. Want daarmee is Theo naar Nederland gekomen.’

Thedie Binder

Pa was het boegbeeld, ma de rots

‘Of Theo met trauma’s rondliep, dat weet ik niet. Hij sprak nooit zoveel over de tijd in Oostenrijk. Maar hij had er nog wel contacten en familie. We gingen bijvoorbeeld op bezoek bij achternichtjes van hem. Ik kon goed met Theo overweg. Ook zakelijk. Niet voor niets ben ik voor en met hem gaan werken. Mooie tijd en heel veel geleerd. In ieder geval genoeg om later de zaak over te nemen.

Alleen erg spijtig dat hij vrij snel daarna is overleden. Hij was toch het boegbeeld van Binder. Een aimabele man, sociaal in de omgang. Mijn moeder was thuis de rots in de branding. Het huishouden op orde houden en acht kinderen opvoeden. Ik geef het je te doen. Voor haar heb ik net zoveel respect als voor mijn vader.’

Jaap Binder

Pa was druk, ma pure liefde

‘Theo was altijd druk. Met klanten omgaan, de bloemenwinkel, verkoop, kantoorwerk, tekeningen, aquarelleren om ontwerpen helder te maken voor de klanten. En ook elk jaar op kerstbomenjacht in december. Ik ging mee. Naar kwekerijen in het land. Belangrijkste opdracht: Vijftien woudreuzen van tien tot twaalf meter. Voor bedrijven in de Europort zoals BP en Esso. Intussen werkte ik ook

aan de levende kerststal. Inclusief ezeltjes en lammetjes. Mensen kwamen van heinde en ver kijken. Daarna met het gezin rond de tafel. En pa maar praten. “Vijf kwartier in een uur”, zeiden we wel eens gekscherend. So-wieso was het de zoete inval thuis. Iedereen kon blijven eten. Ma zag wel eens op tegen die drukte, maar klagen stond niet in haar woordenboek. Liefde wel.’

Hilly Binder

Pa was kunstenaar, ma veelzijdig

‘In de etalage van de winkel stond een plateau. Met een keur aan planten en bloemen erop, allemaal netjes geschikt. En een porseleinen bruidspaar. De bruid hield een fraai boeket vast. Tja, mijn vader kon echt alles: De etalage aankleden, de auto van de burgemeester versieren en de opening van Esso door Prins Bernhard aansprekend omlijsten. Voor Esso hebben we toen dag en nacht

doorgewerkt. Het moest en zou mooi worden. En ja, het resultaat was oogverblindend. Overal bloemstukken, de kathedier aangekleed met gemengde Lathyrus. Mijn eerste grote werk. Papa deed het één keer voor en ik had het meteen door. Het zat in mijn vingers. Mama bracht me de fijne kneepjes van het huishouden bij. Daarvan heb ik ook veel profijt gehad. Een goed team was het.’

John van Dorst

Manager Cluster Uitvoering BAR-organisatie
(Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk)

‘Maatschappelijke partner in de buitenruimte’

‘Al jaren is Binder Groenprojecten onze partner in de openbare ruimte. Dat doen ze heel goed: afspraak is afspraak. Ook opvallend: hun betrokkenheid bij allerlei maatschappelijke projecten. Van het sponsoren van diverse lokale initiatieven tot hulp aan mensen die een steuntje in de rug kunnen gebruiken. Meerdere bewoners uit onze gemeenten met een achterstand tot de arbeidsmarkt werken bij hen. Zoals Arie, die door fysieke omstandigheden niet meer in staat is om naar zijn werkgever in Rotterdam te reizen. Dankzij Binder kan hij de laatste jaren van zijn werkzame leven dicht bij huis aan de slag, in zijn woonplaats Albrandswaard. Daar houdt hij nu de straten schoon. Een echte win-winsituatie!’

TROTS OP...

De trots van.. Erik Vermeulen

Erik is projectleider Industrieel Groen bij Binder Groenprojecten

‘Een echte uitdaging. Een industriële omgeving een functionele en groene aanblik geven. En tegelijkertijd rekening houden met alle veiligheidseisen. Toch gaan we heel goed om met die twee uitersten. Zowel het industrieterrein als het hoofdkantoor liggen er goed bij. De natuurlijke heem-vegetatie op het dak levert hier zeker een bijdrage aan.’

‘Onze relatie met BP is gebouwd op meer dan vijftig jaar vertrouwen’

Feiten & Cijfers

- **Opdrachtgever:** BP Raffinaderij | Rotterdam Europoort
- **Sinds:** 1967
- **Oppervlakte:** 300 hectare industrieterrein met tankdijken, pijp tracés en vlakland
- **24.000 m²** heem- en duinvegetatie op en rond het dak van het hoofdkantoor
- **Werk:** functioneel terreinonderhoud, dijken- en vlakland maaien, onkruidbestrijding, dijkerstel en populatiebeheer meeuwen en konijnen.
- **Materieel:** dijkenmaaiers, bosmaaiers, trekkers, spuitinstallaties
- **Bezetting:** 10-15 vaste medewerkers

Terrein onderhoud BP

Arie Binder (1948)

Administratieve duizendpoot

Administrateur, adviseur en assuradeur. Bovendien kan hij goed graven. Vooral in stoffige archieven. Arie Binder is van vele markten thuis. Stabiele factor in een loopbaan van bijna veertig jaar: het familiebedrijf.

Arie is het zevende kind van moeder Leens en vader Theo. Een groot gezin, waarin het vooral om werken draait: in het hoveniersbedrijf, de bloemenwinkel, maar ook thuis. Als er voor een bruiloft bloemstukken moeten worden gemaakt, dan liggen die in de woonkamer op tafel.

Arie draagt al vroeg een steentje bij. Vanaf zijn veertiende doet hij vakantiewerk op de zaak: gras maaien, kantjes knippen, onkruid wieden. Niet echt leuk werk, maar wel een goede bijverdienste.

Man met twee gezichten

Moeder en zus Hilly zwaaien met verve de scepter in de bloemenwinkel. Ma is verder druk met de zorg van acht kinderen en de administratie van het bedrijf. De nodige bagage heeft ze daarvoor opgedaan bij de Rotterdamse Droogdok Maatschappij als directiesecretaresse. Met een mulo diploma en secretarisseopleiding op zak. 'Best bijzonder voor een bakkersdochter in die tijd', weet Arie. 'De meeste meisjes gingen na de lagere school de huishouding in. Maar Leens mocht, als enige dochter, naar een vervolgschool.' Leens kende haar aanstaande welis-

waar sinds 1928 – beiden waren negentien jaar oud – maar ze trouwden pas negen jaar later. 'Zo ging dat vroeger: Eerst sparen voor de uitzet, dan trouwen.'

'Ik kon beter overweg met ma dan met pa'

Theo was autoritair en had een duidelijke eigen wil. Daar moest je niet tegenin gaan, herinnert Arie zich. 'Dan bleef hij net zo lang praten, totdat hij gelijk kreeg.' Maar hij was ook spontaan en joviaal en altijd vrolijk en vriendelijk. Toch kan geen mens de hele dag leuk zijn. 'Thuis reageerde hij zijn zorgen af en mijn moeder was dikwijls de dupe van zijn ongenoegen. Dat vond ik niet prettig. Omdat ze dat absoluut niet verdiende en ik haar heel graag mocht.'

Tweede generatie neemt stokje over

Na de HBS studeert Arie economie aan de

Erasmus Universiteit, maar dat bevalt niet; veel te theoretisch. Tijd om iets praktisch te doen. Militaire dienst biedt soelaas. Toch pakt hij daarna de studie weer op. Tot maart 1972. Dan houdt de boekhouder van Binder er mee op en Theo vraagt of Arie die plek wil innemen.

'Ik was het studeren helemaal zat en had wel wat met cijfers. Zo ben ik er op mijn 23ste ingerold. Een mooi aanbod van pa. Maar amper twee maanden later overlijdt hij plotseling, aan een herseninfarct. Ik was niet eens ingewerkt. En toch liep het op rolletjes. Het administratieve talent heb ik vast van mijn moeder geërfd.'

Broer Thedie volgt pa op als directeur en Arie blijft de administrateur. Het jaar erop trouwt hij. In acht jaar schenkt zijn vrouw hem zes kinderen. Drukke tijden. Want 's avonds volgt hij ook nog een studie boekhouding: vijf jaar lang, drie avonden per week. En overdag is hij de enige, die zich met de bedrijfsadministratie bezighoudt. Terwijl er in die tijd toch al vijftig man personeel rondloopt bij Binder. Voor Arie waren dat echt pittige jaren.

‘Met vakantie gaan was een ramp’

‘Ik deed alles alleen, had geen assistent en moest altijd opdraven. Voor ziek zijn was geen tijd en met vakantie gaan was een ramp. Als ik terugkwam, dan reikte de stapel werk tot aan het plafond.’

Administrateur wordt adviseur

In de jaren '80 wordt het werk gelukkig een stuk aangenamer: de computer doet zijn intrede. Arie krijgt ook veel meer contact binnen en buiten Binder omdat hij de projectadministratie moet automatiseren. ‘Ik overlegde niet alleen met onze projectleiders. Maar ook met softwareleveranciers. Plus collega's van andere hoveniersbedrijven, die tegen de automatisering aanhikten. We staken de koppen bij elkaar, adviseerden het softwarebedrijf en onszelf.’

Uit die contacten komt ook het vaste administrateuroverleg voort. Want zo'n beetje elke administrateur bij een hoveniersbedrijf

zit alleen op een eiland en heeft behoefte aan het uitwisselen van informatie. Tijdens die bijeenkomsten spreekt iedereen open over automatisering, cao-kwesties en kostprijscalculaties. ‘Op den duur kregen we steeds meer bekendheid. De Branchevereniging VHG kwam zelfs met een speciaal verzoek: Of we de hele sector wilden adviseren, zodat iedereen van onze kennis kon profiteren.’

Langst werkende Binder

Op het bedrijfsperceel van Binder in Rhoon bevindt zich ook het tuincentrum. Daar zwaait broer Jaap de scepter. Hij heeft meer gevoel voor planten dan voor cijfers. Terwijl er toch grote bedragen contant geld in het centrum rondgaan. Arie zorgt ervoor dat de geldstromen in goede banen worden geleid. Tot de grote verandering in 1994. In dat jaar wil de gemeente Rhoon bouwen op het terrein dat Binder pacht. Die wens speelt al jaren. Thedie komt met een oplossing: Hij

vraagt de bestuurders met een vervangende locatie op de proppen te komen. De keus valt op het nabije Poortugaal. ‘We zaten al veertig jaar in Rhoon. De boel was best verouderd met een aanbouw zus, aanbouw zo. Thedie hield van strak. Op de andere plek kon hij het bedrijf nieuw en efficiënt opzetten. Het tuincentrum ging niet mee over, maar sloot de deuren. Jaap werd toen vertegenwoordiger namens Binder.’

Vijf jaar later neemt zoon Thod het stokje van Thedie over. Thod is van het overleg, praat met iedereen en zorgt ervoor dat de neuzen dezelfde kant op staan. Een omslag waarvan Arie blij wordt. ‘De sfeer veranderde meteen. Thod smeedde alle verschillende werkeilandjes om tot een soepel geheel. Daardoor groeide ieders betrokkenheid enorm. Van de dames van het secretariaat tot de lui van het projectmanagement. Overleg stond met hoofdletters geschreven. Ook bij mij. Dat kwam de slagvaardigheid van de zaak enorm ten goede. En het werkplezier. Ik heb het uiteindelijk 39 jaar gedaan. Tot 2011. Daarmee sta ik nog steeds met stip bovenaan als langst werkende Binder.’ ■

Archivaris

Zo mag je hem nu best noemen. Want sinds vier jaar graaft Arie Binder gestaag in het verleden. In archieven, in binnen- en buitenland. Uit nieuwsgierigheid én om de rijke geschiedenis van de Binders vast te leggen voor het nageslacht. Theo Binder speelt de hoofdrol. Lees op pagina 10 de voorlopige weergave van de familiehistorie.

All inclusive

In 2006 begin ik bij Binder. Een familiebedrijf met toen al ruim zeventig jaar historie. Een boeiende historie. Kenmerkend is de sterke focus op klanttevredenheid en de relatie met de klant. Voor mij als bedrijfsleider liggen er genoeg uitdagingen. Marktverbreding met risicospreiding is er een van. Maar ook de wijze waarop we bij Binder zelfsturende teams vormgeven. En talenten met een groen hart betere kansen op ontwikkeling willen bieden. Dat is dankzij de inzet van vele collega's en onderwijspartners prima gelukt.

Tegelijkertijd wil ik ook meer betekenen voor de klant en de fysieke omgeving. Met daarbij de vraag: Is groen doel of middel en wat kan Binder daarin betekenen? De vraag stellen is 'm beantwoorden: Groen is hét middel en Binder gaat meer betekenen. Door ons vakmanschap te benutten, ons te verbinden met de klant en een groene omgeving te bouwen en onderhouden, waar het prettig en gezond wonen, werken en recreëren is. Geen blauwdruk, wel met oog voor de wensen van elke opdrachtgever. Een all inclusive organisatie. Want Binder is en denkt niet alleen groen. Het is ook een sociale onderneming, een inclusive

‘Groen is hét middel en Binder gaat meer betekenen’

platform dat kansen biedt aan mensen met een achterstand tot de arbeidsmarkt.

Anno 2020 zijn we met recht trots op deze medewerkers, die hun talenten kunnen ontplooiën bij Binder of op andere plekken in de maatschappij. Zij werken dagelijks met hart en ziel aan een mooie, groene omgeving. Dan is het natuurlijk nog leuker als je ook mogelijkheden biedt aan jonge

talenten in leer-werktrajecten. We weten met onze opdrachtgevers altijd wel zo'n plek te creëren en bouwen met onderwijscentra aan een nieuw groen-blauw curriculum, klaar voor de toekomst. Reken maar dat er snel meer kleuren en verbindingen zullen volgen. Ik ben niet voor niets ooit opgeleid als agrarisch docent. Je roots verloochen je niet.

Werk - zo blijkt uit allerlei onderzoek - is de beste zorg. Voor ieder mens. Bij Binder betekent dat zorgzaam zijn voor jezelf, elkaar en de groene omgeving. All inclusive staat ook nog eens voor integrale projecten en het aangaan van innovatieve en complexe samenwerkingsrelaties. Daarin nemen we elkaar mee, waarbij iedereen zijn steentje of plantje bijdraagt. Collega's met talenten én beperkingen, in evenwichtige teams die engineeren, bouwen en onderhouden. Met altijd de focus op vergroenen. Het blijft mooi om te zien wat dat voor ieders directe omgeving betekent. Die is groener, gezonder, prettiger en socialer.

Rob Luyk

Bedrijfsleider Binder Groenprojecten | Onderdeel van de Enk

Oude Knarren

In weer en wind, poten in de klei, werken tot je erbij neervalt. Soms letterlijk. Vier oud-medewerkers van Binder. Al jaren met pensioen, maar nog steeds trouw bij elke kerstborrel aanwezig. Om het glas vol herinneringen te heffen.

Paard en wagen

Cor Leentfaar (1948)

Wat: hovenier **Werkzaam bij Binder:** 1961-2006 (45 jaar)

Vertrek: arbeidsongeschikt na val van dak van zijn huis

Beginnt op zijn 13de bij Binder. Werkt in tuinen van particulieren: vijvers, zwembijvers, rotstuinen. Allemaal handwerk. Vanaf zijn 16de jaar zit hij op de maaimachine. Om bij Shell het gras te kortwieken. Vaak met zes man. 'Gras maaien, met een hark alles bij elkaar vegen en opruimen. In de jaren '70 komt er een veegwagen: een kar op wielen. Dat lompe ding moet je naar voren duwen om het gras op te vegen. 's Avonds ben je kapot. Maar maaiers worden steeds beter. Met de hydraulische machines hoeft je niets meer te doen. Daarmee schiet je over het veld. Ik ben trouwens tussendoor nog een tijd melkboer geweest. Tijdens een strenge winter. Omdat Binder geen werk voor me heeft. Vier maanden met paard en wagen zuivel bezorgen.'

Loon naar werken

Anton Dubel (1936)

Wat: uitvoerder **Werkzaam bij Binder:** april 1965-1993 (28 jaar)

Vertrek vanwege: pensioen

Rotterdam is in de jaren '60 een grote bouwput. Ook Botlek en Euro-poort dijen uit. In het havengebied groeit de vraag naar groenvoorziening. Weinig partijen weten raad met de opgespoten zoute grond in het gebied. Maar Theo Binder wel. Binnen een half jaar lopen er vijftig mannen namens zijn bedrijf rond. Anton is een van hen. 'Het heeft wat voeten in de aarde gehad, voordat bomen en heesters er goed groeiden. Maar het is gelukt. Het was trouwens kantje boord of ik bij Theo in dienst zou komen. Ze boden te weinig geld. Daarom stelde ik een proefmaand voor: drie weken voor hun loon, één week voor mijn gewenste bedrag. Als ik beviel, dan zouden ze mijn voorstel volgen. Zo niet, dan zou ik weggaan. Ik heb er 28 jaar gewerkt.'

Auto van de zaak

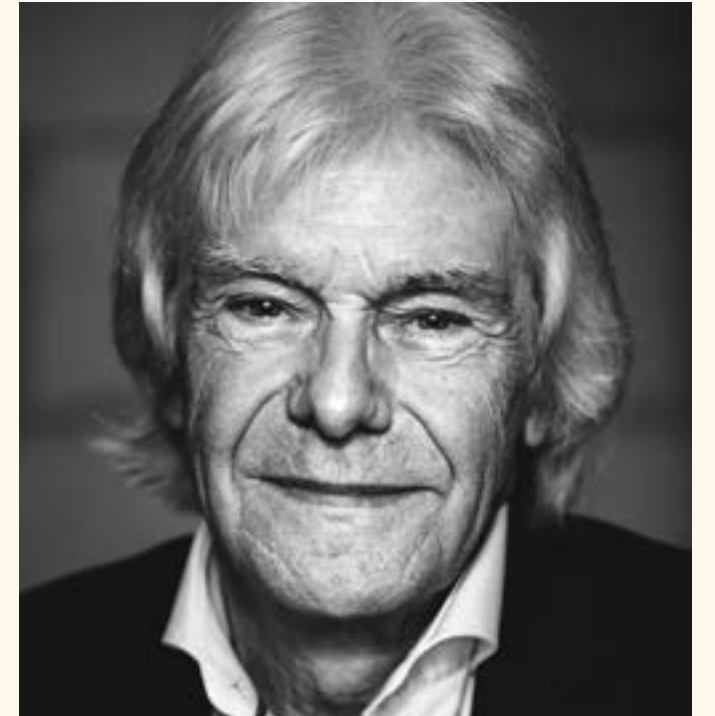
Jan Doornkamp (1942)

Wat: hovenier **Werkzaam bij Binder:** juli 1965-2002 (37 jaar)

Vertrek vanwege: pensioen

Theo Binder zoekt een ervaren hovenier. Jan is de man. Hij woont in Dordrecht en moet elke dag met de brommer op en neer. Jaar in, jaar uit. In de winter mag hij bij hoge uitzondering soms de auto van de zaak gebruiken. Als in de herfst een plensbui hem overvalt op de brommer, is de maat vol: 'Een auto of ik neem ontslag,' roept hij tegen Theo. De auto komt er, maar Jan moet wel carpoolen met collega's. 'Dat vonden we niet erg. We zaten in ieder geval droog. En ik heb jaren met heel veel plezier bij Binder gewerkt. Vooral grof hovenierswerk in de stad, op heel wat locaties. Dan was zo'n autootje toch verdomd handig.'

Bedrijf uit duizenden

Mauri Ruberti (1947)

Wat: uitvoerder **Werkzaam bij Binder:** 1983-1995 (12,5 jaar)

Vertrek vanwege: arbeidsongeschikt door rugklachten

Uitvoerend werk, zwaar werk. Helemaal als je zwakke rugwervels hebt. Toch houdt hij het nog meer dan tien jaar vol. Dan geeft het lichaam definitief de brui eraan. Hij valt flauw op het werk, wordt opgehaald door directeur Thedie Binder en belandt in de WAO. 'Dit is geen gewoon bedrijf, maar een familiebedrijf. Een club van vrienden, waarin je meteen welkom bent. Zelfs voor mij als Italiaan is dat bijzonder. Welk bedrijf heeft het lef om jaarlijks alle oud-medewerkers uit te nodigen voor de kerstborrel? Elk jaar is dat weer een feestje. Bijpraten met de collega's van vroeger en Thedie plus Thod. Want zij zijn degenen die dit voor elkaar hebben gekregen.'

Binder weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

18 Verwarmde kassen? Tegenwoordig heel normaal. Maar vele jaren geleden werd de grond onder dubbel plat glas warm gehouden door paardenmest eronder te spitten. Bovendien waren de winters soms zo streng, dat de 'broeibakken' extra moesten worden afgedekt met riet. Om de jonge plantjes vorstvrij te houden.

19 Bedrijfsleider in vroeger tijden Willem de Lange is kind aan huis in de kassen van Binder. Het kweken van planten namelijk is zijn grote hobby.

20 Ander leuk weetje over Willem de Lange: Het heeft de koningin behaagd hem een lintje te geven voor veertig trouwe dienstjaren bij Binder.

21 Theo Binder heeft een helder motto: 'Buurmans grond koop je maar één keer'. Die insteek legt een stevig fundament onder zijn bedrijf. Met slimme aankopen groeit de zaak in 35 jaar uit tot een moderne onderneming met een perceel van zo'n 24.000 m².

22 In de eerste helft van de vorige eeuw rijden er weinig bestelwagens rond. Te prijzig. Maar veel ondernemers bedenken er iets op. Ook Binder. Het bedrijf koopt een oude personenauto, zaagt de achterkant eraf en vervolgens maakt de wagenmaker een bestelwagen op maat voor het hoveniersbedrijf.

23 1960-1965. De jaren van de snelle groei bij Binder. Maar dat gaat ten koste van de liquiditeit. Faillissement hangt in de lucht. Gelukkig werpt de aanleg van de A15 een reddingsboei uit. Het tracé loopt volgens plan dwars door de kwekerij van het bedrijf. Daarom onteigent de overheid de grond en de aanwezige Pendrechtse molen wordt verplaatst. Binder is de A15 nog steeds dankbaar en rijdt, als er geen files zijn, met plezier langs de molen op haar nieuwe plek. Als de wieken draaien, dan zwaait Binder lachend terug.

24 Jaap Binder ging elk jaar met vader Theo op kerstbomenjacht. Voor dag en dauw uit bed en hup, de vrachtwagen in. Naar kwekerijen in het land. Belangrijkste opdracht: Vijftien woudreuzen 'vangen': van wel tien tot twaalf meter hoog. Voor bedrijven in de Europoort zoals BP en Esso.

25 Zoon Thedie Binder – de latere opvolger van Theo Binder – boemelt drie jaar lang één dag per week met het stoomtrammetje naar Brielle. Voor zijn opleiding aan de lagere tuinbouwschool.

26 Jaap Binder is een begenadigd pianospeler, gaat een jaar naar het conservatorium, maar kiest uiteindelijk toch voor het bedrijf van zijn vader Theo. Broer Jan speelt ook niet onverdienstelijk, maar houdt meer van improviseren.

27 De jonge Thedie Binder heeft één grote liefde, zijn toekomstige vrouw Bep. Hij is jong en zeer verliefd op deze fraaie verschijning en ook romanticus. Daarom bedenkt hij iets bijzonders. In het gazon bij Shell maait hij een groot hart. Zijn liefde - werkzaam bij deze opdrachtgever - is onder de indruk en zegt later vol overtuiging 'Ja!'

28 Prins Bernhard opent in 1960 de spiksplinternieuwe Esso Raffinaderij in Rotterdam. Zo'n 1300 werknemers van Werkspoor

bouwen het complex in nog geen twee jaar. Buiten de raffinaderij en andere gebouwen staan 92 tanks met een gezamenlijke inhoud van 800.000 m³. Binder zorgt voor de aanleg en onderhoud van het groen.

29 Theo Binder en dochter Hilly werken dag en nacht door om de opening van Esso door Prins Bernhard met prachtige bloemstukken te omlijsten. Het resultaat kun je gerust koninklijk noemen.

30 1963. Een lange en strenge winter teistert Nederland. Buiten werken is uit den boze. Losse dienstverbanden bestaan niet, werknemers moet je de hele winter doorbetalen. Gelukkig kan Theo Binder een aantal medewerkers uitleenen aan de Koni-fabrieken in Oud-Beyerland en aan de plaatselijke melkhandel. Zo blijven de kosten beperkt.

Big Green Egg
europe

De trots van.. Wouter Meijer

*Wouter is meewerkend voorman bij
Binder Groenprojecten*

‘Een mooie uitdaging. Vooraf is een duurzaam en robuust ontwerp gemaakt. En uiteindelijk werkt het prima in de praktijk.

Van de afwatering via speciale infiltrerende lagen – lava en zand – tot de beplanting van de grote appel en perenbomen in combinatie met prachtige vaste planten. Het is echt een plaatje geworden. Daar mogen we trots op zijn.’

‘Een heel uitdagingend project, met een schitterend eindresultaat’

Feiten & Cijfers

- **Opdrachtgever:** Big Green Egg Europe, producent van high-end kamado BBQ
- **Opdracht:** aanleg groenblauwe buitenruimte klimaatadaptief bedrijfspand en groene patio
- **Materiaal:** 890 m² verharding, waarvan 615 m² open grasverharding
- **Afvoer hemelwater:** via grasverharding op weg-fundering naar ondergrond
- **Hittereductie:** vaste planten, gras en buitenruimte, bomen en meer-stammige heesters
- **Groen dak:** op bijgebouw

TROTS OP...

Big Green Egg

Thod Binder

‘Samen sterk’

Een historie van 85 jaar. Die poets je niet zomaar weg. Ook niet met een stevige handtekening onder een overnamecontract. Daarom tekent Thod in april 2019 vol overtuiging. Voor de toekomst. Vortaan gaat het familiebedrijf verder onder de vleugels van de Enk. Iedereen wordt daar beter van: Klanten, collega's én mensen die zorgeloos kunnen genieten van bestaand en nieuw groen. Een verhaal over veranderingen, groei, innovatie en een vleugje nostalgie.

‘Ik ben letterlijk geboren op het terrein van Binder, in het latere woonhuis van mijn oma en opa. Dat stukje Rhoonse grond was geweldig. Om kattenkwaad uit te halen met vrienden, zoals stiekem op de machines krui- pen. En voor vakantiewerk vanaf mijn 15de. Na een brede opleiding – lees teveel jaren en teveel middelbare scholen – schrijf ik me op mijn 21ste in voor de hbo-opleiding Tuin en Landschapsinrichting in Boskoop. Onbewust was het zaadje toch geplant tijdens de eerste baantjes bij m'n vader.’

‘Een prachtige basis’

‘Direct na mijn studie ben ik het bedrijf in gegaan. Ik startte als projectleider met beide poten in de klei. Na vijf jaar heb ik het bedrijf overgenomen van mijn vader, best snel ei-

genlijk. Gelukkig kende ik het bedrijf door en door. En leidinggeven probeerde ik zo goed mogelijk in te vullen. Door mensen in hun waarde te laten, vrijheid te bieden, te luis- teren en iedereen op de juiste post neer te zetten. Dat leer je trouwens op geen enkele hogeschool of universiteit.’

‘Samenwerking, innovatie en groei’

‘Mijn vader was een uitstekend leermeester. Gaf me heldere ankers mee: Ga voor kwali- teit, hou de organisatie op orde, afspraak is afspraak. De eerste tien jaar kon ik leunen op de jarenlange ervaring en wijsheid van bedrijfsleider Michel van Ruijven. En op oom Arie, de financiële man, die altijd alle cijfers tot in de finesse paraat had. Ik kon voor de volle honderd procent op hem bouwen. Daar- naast beschikten we over een vijftigtal fan- tastische vakkrachten. Thedie gaf een hele mooie en solide basis door, waaraan ik voor- al het thema samenwerking heb toegevoegd. Met onze medewerkers uiteraard, en relaties en collega-bedrijven. Dat levert waardering, enthousiasme en de beste resultaten op. Die samenwerking met collega-bedrijven heeft mooie innovaties opgeleverd: zoals Optigrün daktuinen, Heem natuurontwikke- ling en Speelnatuur.’

Arie Boerma

*Senior Category Specialist Capital Projects at
BP Raffinaderij Rotterdam B.V.*

'Groener en wijzer'

'Bij de bouw van ons nieuwe kantoor kwam Thod met een goed idee: een speciale dakbedekking. Die ligt er nu en het ziet er prachtig uit. We doen al ruim vijftig jaar zaken met de Binders. Toen ik begon bij BP, vielen twee dingen op: De bloemstukken tijdens de personeelsfeesten met kerst. En de grote bloembakken bij de opening van een nieuwe fabriek (FCCU). Allemaal het werk van Binder. Vanaf 2007 deed ik de contractonderhandelingen met Thod: geen verborgen agenda, meedenkend of het efficiënter kon, zonder direct aan tarieven te sleutelen, het belang van beide ondernemingen in het oog houdend. Met dat in het achterhoofd heb ik onderhandeld met andere contractors. Want zo kun je ook zaken doen: open en eerlijk naar elkaar toe.'

Het is lastig groeien als je niet groter kunt worden. Het gebrek aan instroom van goede vakmensen in het westen is hier mede debet aan. Thod heeft het geprobeerd. Er ligt meer dan genoeg werk op het bord van zijn bedrijf. Maar de onderneming zit aan het plafond. 'Om een cliché uit de kast te trekken: We waren te groot voor het servet en te klein als tafellaken. Er is tegelijkertijd een enorme opschaling in de markt aan de gang. Terwijl onze orderportefeuille tot de rand toe vol zit. Een alliantie met een grotere club lag voor de hand. Bovendien stond na mij geen opvolger klaar. Ik dacht al regelmatig na over de toekomst. Naar mijn idee zou het mooi zijn om in de komende vijf jaar zo'n partij te vinden.'

Iedereen blijft aan boord bij Binder

'Toeval of niet, tijdens dat denkproces kreeg ik een belletje van Frans Reulink, één van de twee directeuren van de Enk Groen & Golf. Of we een keer konden praten, samen met

zijn compagnon Gerard van der Werf. Twee gelijkgestemde zielen, die op dezelfde wijze als ik een bedrijf leiden: Waarde voor de klant creëren plus kansen en waardering bieden aan het personeel. Vanaf het eerste gesprek liep het gesmeerd. Binnen no time was het geregeld, een paar jaar eerder dan ik zelf had gedacht. Uiteraard hebben we de nodige tijd in onze medewerkers geïnvesteerd om het uit te leggen. Ze begrijpen de overgang, weten dat iedereen aan boord blijft en de toekomst verzekerd is.'

Trouwe én nieuwe klanten

Alweer anderhalf jaar opereert Binder Groenprojecten onder de krachtige vleugels van de Enk. Het moederbedrijf beschikt over veel systeem- en innovatiekracht. Binder kan daar soepel op aansluiten, verzekert Thod. 'De Enk neemt echt veel werk uit handen. En wij kunnen ons concentreren op de core-business: Letterlijk innovatief groen en duurzaam ondernemen. In de eigen regio, voor trouwe én nieuwe klanten. Dat was ook een

wens van Frans en Gerard: "Blijf alsjeblieft doen waar Binder al 85 jaar goed in is. We willen niet op jullie stoel zitten".'

Nieuw elan

Sinds de overname in 2019 is de rol van Thod veranderd. Hij blijft voorlopig betrokken bij het bedrijf in de nieuwe setting. Als commercieel directeur en vol elan. 'Dankzij de Enk kunnen we onze omzet een plek geven. Zonder bestaande klanten teleur te stellen. En de deur staat open voor nieuwe opdrachtgevers. We worden de laatste jaren overstelpt met interessante klussen, veelal nieuwbouw gerelateerde intensieve daktuinen. Momenteel realiseren we iconische groene projecten binnen de stedelijke omgeving. Groen krijgt alom steeds meer erkenning. Alleen wordt het nog te vaak ingezet als sluitpost, hoe mooi plannen, idealen en ideeën ook zijn. Het zou goed zijn als potentiële opdrachtgevers "De waarde van groen" nog meer onderkennen.' ■

De trots van.. Wilfried van Bremen

*Wilfried is hovenier bij Binder
Groenprojecten*

‘Een dag per week geef ik les aan leerlingen van verschillende praktijkscholen. Op het gebied van groenonderhoud: van snoeien tot gras maaien, in het Rotterdamse Essenburgpark. Deze kinderen met een afstand tot de arbeidsmarkt doen waardevolle ervaring op. In een vak met toekomst. Als het goed gaat, dan mogen ze op stage. Het concept loont, want er lopen al enkele talenten bij ons.’

**‘Het is
dankbaar werk
dat ik best nog een
tijd wil doen’**

Feiten & Cijfers

- **TOP Academie project:** initiatief van Learn2Work, in opdracht van gemeente Rotterdam
- **Partners:** Binder Groenprojecten, M. Van der Spek Groep, Essenburgpark, HPC (PrO), VSO De Hoge Brug, VSO op Noord
- **Tien vakgebieden:** van horeca en metaal tot groenonderhoud
- Tijdens het 1-2 jaar durende traject krijgen deelnemers de kans om verschillende erkende branche certificaten en/of diploma's te behalen.
- **Start:** 2018

TROTS OP...

Praktijkles TOP Academie

2009, CONGRES "DUURZAAM IN PRAKTIJK" - TILBURG

Unconventional ideas for people, planet, profit (UPP)

Verbeter de wereld, begin met elkaar

Eigenlijk zijn ze geen spat veranderd. Vier groenondernemers, een gedachte: Moeder Aarde zodanig mooier en beter maken dat klimaat en mensen daarvan de vruchten kunnen plukken. Zonder dat het werk er onder lijdt. In 2006 kruipt het kwartet tijdens een etentje rond de tafel. Het smaakt al snel naar meer. En nog steeds houden ze regelmatig het erfgoed van 'hun UPP' tegen het licht.

André Hoek

Hoek Hoveniers

**'Hoe je de
dagelijkse
praktijk met
duurzaamheid
kon verweven.
Dat sloeg
enorm aan'**

'Het A-woord. Dat werd leidend na de bouwfraude begin deze eeuw. Prijs was toen hét criterium bij aanbestedingen in de markt. Maar ook dé manier om elkaar kapot te concurreren. Terwijl je ook op andere manieren onderscheidend kunt zijn om opdrachten binnen te halen. Met kwaliteit en passie. Daarom heb ik mijn drie collega's uitgenodigd. Of we niet iets voor elkaar konden betekenen. Toen is het balletje gaan rollen. Op 6 april 2006, tijdens een etentje.'

'Tuinmannen. Dat waren we. Maar de buitenwereld hing aan onze lippen. Want, dacht men: Die lui kunnen veel meer en daar tappen we graag kennis bij af. Zoals een dochterbedrijf van Heijmans. We hebben een heel inspiratie en trainings-traject georganiseerd, compleet met koplopers van dat bedrijf erbij. Hoe je de dagelijkse praktijk met duurzaamheid kon verweven. Dat sloeg enorm aan. Zij hebben toen in navolging van ons hierover een boekje geproduceerd. Dat was een groot compliment voor onze kennis en kunde.'

'Onze blik op de toekomst is echt veranderd. En ik handel – net als de collega's – er ook naar. Ons bedrijf gebruikt nu

speciale oliën in machines om de natuur niet aan te tasten. Inmiddels hebben we ook het honderdste groene schoolplein aangelegd: de transitie van wipkip naar duurzaamheid. Daar spelen nu kinderen, die later bij jou aan de slag gaan. We omarmen de Duurzame Ontwikkeling Doelstellingen, zijn partner van de VN en willen elke dag bewijzen dat een goed belegde boterham en de wereld beter maken elkaar niet hoeven te bijten.'

'Onlangs kwam er een leverancier over de vloer. Hij had een machinebedrijf overgenomen en wilde over hergebruik van machines praten. Op aanraden van de vorige eigenaar: "Je moet met André aan tafel. Die zit in een heel vooruitstrevend duurzaamheidsclubje." Ook in het groot zijn we bezig een circulair programma op te zetten. Samen met andere bedrijven. Om in Zuid-Holland het gebruik van alle grondstoffen en reststromen in kaart te brengen. Om daarin grote stappen te maken. Zonder de kameraden van UPP was me dat nooit gelukt.'

Peter van de Haar
Van de Haar Groep

**‘De tijd van
vrijblijvendheid
is voorbij:
Duurzaam moet
in denken en
doen worden
geplant’**

‘We kwamen al snel in een stroomversnelling. Jankees Oom bestookte ons met informatie. Echt een stimulans om het professioneel op te pakken. Vergaderen, website lanceren, een congres houden. Want de buitenwereld werd steeds nieuwsgierig. We hadden geen kristallen bol, maar trokken in 2008 de conclusie: De tijd van vrijblijvendheid is voorbij. Duurzaam moet in denken en doen worden geplant. Om deze planeet leefbaar te houden. En dan de kosten zo uitsmeren dat het ook betaalbaar blijft voor mensen met een minder dikke portemonnee.’

‘Structureel innoveren is een methodiek, maar wel een noodzakelijke. Ook in ons eigen vak. Want dat veranderde in die tijd enorm. Er kwamen allerlei disciplines bij. Bijvoorbeeld op het gebied van milieu en duurzaamheid. Je kon wel denken: Het zal mijn tijd wel duren. Maar zo zaten wij niet in elkaar. Als familiebedrijven staken we op tijd de koppen bij elkaar en deelden alles. Ook om allerlei andere bedrijfsprocessen te stroomlijnen. Ik weet zeker dat ik die vernieuwende manier van werken in mijn uppie nooit had kunnen realiseren. Samen hebben we stappen gezet om verder te komen.’

‘De Club van Rome riep het veertig jaar geleden al: We kunnen niet oneindig de planeet leegpersen. Allerlei zaken vragen om een oplossing. Zelfs de problemen rond pfas en stikstof spelen al tijden. Drie jaar geleden vroeg ik aan softwareleverancier AFAS: Waarom kunnen we wel de btw berekenen, maar niet de toegevoegde waarde van circulaire toepassingen? Dan kun je precies zien hoe duurzaam een onderneming bezig is. Daarom ga ik dat nu met bedrijven uit mijn regio en de Rabobank oppakken: Circulair produceren meetbaar maken.’

‘Hoe scoor je op de CO₂ Prestatieladder? De overheid rekent je bij aanbestedingen daarop af. Wij staan op de allerhoogste trede. Het kostte niet eens heel veel moeite alle benodigde gegevens aan te leveren. Want ons bedrijf heeft al flinke duurzame stappen gezet. En blijft dat doen. Zo liggen sinds 2019 honderd zonnepanelen op ons kantoorpand. In de keten stimuleren we volop het gebruik van elektrische machines. En we werken volledig papierloos. Een klassieker inmiddels, maar wel eentje die nog steeds hout snijdt.’

Thod Binder
Binder Groenprojecten

**‘UPP gaat
niet alleen over
duurzaamheid
thema’s, maar
is een manier
van denken’**

‘Op een andere manier kijken als ondernemer. Creatief de markt benaderen. Dat sprak mij wel aan. We vulden een pot met geld en gingen aan de slag. Soms nodigden we sprekers uit. Zoals Jankees Oom, de uitvinder van het concept Structureel Innoveren. In 2007 toont hij ons een krantenartikel over Cradle to Cradle: Je productie zo inrichten, dat alle grondstoffen weer herbruikbaar zijn. Geen verspilling, maar ook geen beperking. We zijn daar op gaan voortborduren en toen is UPP ontstaan: Unconventional ideas for People, Planet, Profit.’

‘We vielen echt op. Veel aandacht in de pers, het congres. Ook daardoor wilden bedrijven zaken met ons doen: Of we niet als adviseur wilden optreden? Af en toe kon dat best, maar we moesten ook een eigen bedrijf draaiend houden. En de nieuw verworven kennis van UPP in praktijk brengen. Onder meer op een braakliggend terrein in een Rotterdamse achterstandswijk. Dat is door ons met allerlei restmaterialen omgetoverd tot een duurzame wijktaun die buurtbewoners bij elkaar heeft gebracht. Minister Ella Vogelaar opende destijds deze zogenaamde symbiose tuin.’

‘We hebben nog een lange weg te gaan. Maar er is toch al heel wat in gang gezet. Overigens hebben we ook in minder innovatieve tijden bij elkaar gezeten. Om elkaar sterktes en zwaktes onder de loep te nemen. Peter stipte het al aan. Kijkje in de Keuken heetten die sessies. Heel wat mensen uit onze bedrijven schoven dan aan. Dat is een van de grootste zegeningen van jarenlang samenwerken. We hebben heel veel kennis uitgewisseld en geleerd van elkaar. UPP gaat niet alleen over duurzaamheid thema’s, maar is een manier van denken: Hoe je het beste uit elkaar kunt halen.’

‘UPP gaat over Planet, Profit en People. Want winst maken is prima, alleen niet over de rug van de medewerkers. Daarvoor moet je goed zorgen als bedrijf. Onder meer door ze een fatsoenlijk salaris te bieden, groeimogelijkheden en leuke extra’s. We zetten ook sterk in op duurzaamheid binnen het sociale domein. Door mensen met een achterstand tot de arbeidsmarkt een kans te geven. Daarvoor hebben we verschillende banen in het leven geroepen. En deze mensen doen het hartstikke goed. Daar ben ik echt trots op.’

Bert van Helvoirt

Van Helvoirt Groenprojecten

‘Het is de kunst het bestaande te waarderen en het nieuwe te omarmen’

‘Innoveren, duurzaam, welbevinden van mensen bevorderen. Daar hamert UPP op. Cradle to Cradle was de eyeopener, zeg maar de circulaire economie. Alleen, hoe geef je dat handen en voeten? We riepen de hulp in van een aantal medewerkers uit onze bedrijven. Daaruit kwam een boekje met een keur aan mogelijke innovaties: van office-gardens, waarin werknemers zich prettig voelen tot het verduurzamen van onze machineparken. De uitgave ging ook naar relaties. Die trokken al snel aan de bel: “Kunnen we een keer komen praten?” Dat leverde meteen enkele mooie klussen op.’

‘Het is de kunst het bestaande te waarderen en het nieuwe te omarmen. In plaats van alles op de schop te nemen en vanaf nul opnieuw te beginnen. Dan krijg je mensen makkelijker mee. Betrek ze ook in een vroeg stadium erbij en blijf de boodschap herhalen. In mijn bedrijf lopen veel nieuwe collega’s rond. Die waarderen ons duurzame karakter. Alleen beseffen ze soms niet goed hoe ze duurzaamheid in de eigen praktijksituatie toepassen. Of wat de impact is. Er valt dus nog steeds een wereld te winnen.’

‘Vlieschaamte is nu een begrip. En steeds meer mensen stappen over op een elektrische auto. Mensen snappen de urgentie van de problemen die op ons afkomen. Tegelijkertijd rollen landen over elkaar heen als je het probleem op de agenda zet. Niemand wil inleveren. Er moet dus niet alleen een vorm worden gevonden om de grote massa in beweging te krijgen, maar ook de beslissers. Niet voor niets neemt een aantal burgers via Urgenda het initiatief in eigen hand. Om via de rechtbank maatregelen af te dwingen die eigenlijk op het bord van de politiek liggen.’

‘UPP is een rijke inspiratie- en voedingsbron, waarvan ik nog steeds dankbaar gebruik maak. In het werk voor klanten. Maar ook in ons eigen kantoor. Daar ligt een waterzuiverend dak op. Via dit schuine dak gaat regenwater naar de toiletten. Het is het enige dak in de wereld met deze prijswinnende toepassing. Het bijbehorende juryrapport noemt het ‘Vreugdevolle duurzaamheid’. Van heide en ver komen internationale bezoekers het bekijken. Er liggen nu twee aanvragen van andere bedrijven die het ook willen. Zo zie je maar: Duurzaamheid is geen straf, het biedt kansen.’

Jan Binder (1950) Artiest achter de tekentafel

In een volgend leven wordt hij pianist. Maar tijdens dit bestaan leeft hij zich uit achter de tekentafel. Jan Binder ontwerpt tot 2001 talloze tuinen voor een keur aan opdrachtgevers: van particulieren, bedrijven tot overheden. Eerst namens de Enk en daarna namens het familiebedrijf.

Net na zijn opleiding Tuin- en Landschapsarchitectuur in Wageningen heeft Jan zich nuttig gemaakt bij de Enk. In 1984, tijdens de economische crisis, begint hij bij het familiebedrijf Tuinaanleg Binder, de voorloper van het huidige Binder Groenprojecten. ‘Mijn vader had met zijn vooruitziende blik gezegd: “Ga die studie in Wageningen maar doen, dan kun je altijd terugvallen op ons eigen bedrijf.” En zo geschiedde. De eerste tijd deed ik van alles bij broer Jaap in het tuincentrum. Ook op bedrijfsmatig gebied, zoals de producten toegankelijker maken voor de klanten. Maar ik sjouwde ook. En leverde bestellingen af.’

De tekentafel wordt snel zijn domein. Na een goed gesprek de wensen van de klant vertalen in een mooi ontwerp. Woorden in beelden vangen. Berekeningen en werkvoorbereiding hoorden daarbij. En Jan moet vaak de boer op. In de praktijk checken of de mannen van Binder zijn ontwerpen goed uitvoeren. Met de voeten in de modder, schetsen onder de arm. Eventuele nieuwe eisen van klanten in het plan doorvoeren. Toch gebeurt dat laatste niet vaak. Lachend: ‘Dan heb je het goed gedaan. Ik deed het ook met plezier en het ging me goed af. Heb ooit nog een prijs gewonnen, van de Branchevereniging VHG.’

Het liefst geeft hij de natuur voorrang. Dat levert de mooiste resultaten op. Zoals in de eigen tuin, achter zijn huis in een Rhoonse polder. ‘Van alle ontwerpen, is dat echt de mooiste. Bij mij regeert de natuur.’ Zijn tuin voldoet aan de eisen van een Tuinreservaat. Het BNN/VARA programma Vroege

Vogels heeft dit begrip bedacht voor tuinen in Nederland, die minstens aan zeven van tien natuurvriendelijke eisen voldoen. Hier vind je geen gif, maar wel besjes en nestjes. ‘Ik zie elke dag allerlei soorten vogels vliegen. Ze hebben het goed.’

Muziek is zijn grote passie. Piano spelen op het familie erfstuk uit begin 1900, een fraaie antieke Bechstein. ‘Eerst Bach, dan de paplepel, zo zijn we ongeveer opgevoed. In tegenstelling tot broer Jaap, heb ik geen klassieke piano opleiding. Maar wel drie jaar theorie- en drie jaar pianolessen. Ik puzzel graag met de toetsen, componeer van alles wat, maar heb moeite om het en public te laten horen. Als er geen vreemden in de huiskamer zijn, dan speel ik op mijn best. Mijn vrouw of vrienden nemen het wel eens op. Stiekem’.

Binder

weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

31 Binder Groenprojecten verzorgt vanaf de opening in 1967 het groenonderhoud voor de BP Raffinaderij op de Maasvlakte: een van de grootste in zijn soort in Europa. In het jubileumjaar 2020 is BP dus al 53 jaar een trouwe klant. Rond het terrein bij de enorme opslagtanks groeien en bloeien vooral inheemse soorten: heem in hoveniersjargon. Zoals de één meter hoge Luzerne (Medicago sativa), een vaste plant met blauwe bloemetjes.

32 De groenvoorziening in Sterrenburg Dordrecht, ergens in het begin van de jaren '70. Een klus, die Binder kundig uitvoert. Tot en met

het verplaatsen van een aantal bomen in de stad. Dat heeft nogal wat voeten in de aarde, maar uiteindelijk lukt het de medewerkers de bomen op een vrachtwagen te laden. Met de nodige zorg. Alleen... onderweg dreigt een viaduct het transport te dwarsbomen. Maar uiteindelijk lukt het wel. Michel van Ruijven lost het op.

33 Regelmatig valt er wat te vieren bij Binder. Bijvoorbeeld tijdens bedrijfsfeestjes. Dan worden ook cadeaus uitgedeeld aan jubilarissen. Zoals aan Wim de Lange.

34 In 1970 wordt het loon elke week betaald. Handje contantje, op de zaterdagmiddag. Alleen voldoen klanten vaak niet op tijd aan hun verplichtingen. En dan is de kas leeg. Daarom gaat Theo Binder op zaterdagochtend bij de plaatselijke bakker – zijn zwager – geld lenen om de loonzakjes te vullen.

35 In 1971 wordt het handmatige doorschrijfsysteem in de boekhouding vervangen door een boekhoudmachine. Die drukt de negatieve getallen af in rood, positieve in groen. Alleen... boekhouder Arie Binder is voor

een deel kleurenblind: Rood en groen zijn zwart in zijn ogen. Ondanks die handicap zorgt hij ervoor dat het jaarresultaat altijd op groen eindigt.

In 1972 heeft Binder vijftig werknemers in dienst. Een behoorlijk aantal. Vooral als je bedenkt dat het in de wintermaanden een stuk minder druk is en de salarissen gewoon doorlopen. Dat verleidt Theo Binder tot de uitspraak: 'Wat je 's zomers verdient, breng je 's winters weer weg.'

Nogmaals koninklijk bezoek. Dit keer van Prins Claus. De sympathieke echtgenoot van Beatrix opent in 1973 de nieuwbouw en de door Binder aangelegde assortimentstuin van de opleiding Tuin- en Landschapsinrichting in Boskoop.

Na zijn afscheid van het bedrijf in het begin van de jaren '70 laat Theo Binder twee vestigingen na: Rhon en Hengelo. Zoon Thedie neemt de zaak over in Rhon, zoon Martin zwaait in Hengelo de scepter.

Martin Binder heeft veel betekend voor Binder. Maar kiest na de overstap naar het oosten zakelijk voor een andere richting. Zo lanceert hij onder meer als eerste het gebruik van spoilers voor vrachtwagens.

Laserreclames op wolken. Geen malle fantasie, ontsproten uit het brein van professor Warhoofd. Maar pure werkelijkheid. Martin Binder

ontwikkelt in de jaren '80 de 'laserauto'. Deze zogenaamde Skyliner kan reclames op wolken schrijven.

Sommige gebeurtenissen laten zich lastig duiden. Maar deze foto is waarschijnlijk geschoten tijdens het 45-jarig bestaan van Binder. Het personeel biedt een geschenk aan: Een heus weerstation voor directeur Thedie Binder, vergezeld door bedrijfsleider Michel van Ruijven.

Sint Nicolaas komt elk jaar op bezoek bij Binder. Met een zak vol verrassingen. In 1980 wordt hij hartelijk ontvangen in de bedrijfskant-

ne. Onder andere door Bep en Jan Doornkamp en bedrijfsleider Michel van Ruijven.

Bedrijfsleider Michel van Ruijven werkt vanaf 1971 meer dan veertig jaar bij Binder. Zijn eerste kantoor, als uitvoerder, is een bouwkeet in gemeente Rozenburg. Al snel verplaatst die werkplek zich naar de voormalige bloemenwinkel.

Hilly Binder (1941)

Trots op de drie T's

‘Ik zal me altijd verbonden voelen met de naam Binder. Theo, Thedie en Thod – mijn vader, broer en neef – hebben iets prachtigs neergezet. Daar mogen we trots op zijn.’

Trots. En dankbaar. Die woorden typeren Hilly Binder. Haar leven staat bijna vijftig jaar in het teken van bloemen. Tot haar 63ste componeert ze de fraaiste ruikers. Het vak leert ze van pa Theo Binder, eerste bloembinder bij het chique Bourgingon en Hartlieb in Rotterdam. In 1935 start haar vader zijn eigen snijbloemenwinkel in het Koetshuis naast de woning.

‘In die tijd zijn de meeste mensen in Rhoon arm. Zomaar een bloemetje kopen? Dat gebeurt alleen bij rouwen, trouwen en verloven. Daarom runt pa ook een bedrijf in tuinaanleg. Want er moet meer brood op de plank komen voor het gezin met acht kinderen.’

Werk aan de winkel

Hilly zit op de HBS als de vaste winkelkracht ermee stopt. Het is te duur om opnieuw iemand in dienst te nemen. Hilly besluit haar ouders uit de brand te helpen en zegt de dagopleiding vaarwel. Net vijftien jaar, overdag tot 18:00 uur in de winkel en daarna flink haasten om de bus van 18:07 uur te halen richting avondgymnasium in Rotterdam. Dat houdt ze twee jaar vol, maar dan kiest zij, misselijk van de busritjes en alle stress, definitief voor de winkel.

‘Ik runde de zaak in mijn uppie, en één jaar samen met mijn schoonzus Annelies. Tot mijn 21ste. Toen zijn we ermee gestopt. Het liep niet meer zoenderend. Klanten gingen meer en meer naar de nieuwe bloemenshop in het centrum.’

Schikken tot haar 63ste

Hilly blijft nog twee jaar thuis wonen. Om ma te helpen met de zorg voor de kinderen. En de fijne kneepjes van het huishouden te leren. Want er staat al een aanstaande voor de deur: Wout. Ze kent hem vanaf de middelbare school, na een mooie schaatsmiddag tijdens de strenge winter van 1956.

‘We wilden dolgraag trouwen, maar zes jaar

werk in de winkel had niet genoeg geld in het laatje gebracht. Dat betekende langer sparen. Gelukkig stond mijn vader borg voor de aankoop van ons eerste huis. We woonden er amper toen ik zwanger werd.’

‘Ik runde de zaak helemaal in mijn uppie’

Na de sluiting van de winkel gaat Hilly nog wel door met bloemschikken. Met kerst bijvoorbeeld maakt ze kerststukken voor de

Binnengroen

Shell. Het zijn niet de kleinste, waarvoor Wout Barendregt het binnengroen onderhoudt. Hij doet het met verve, 37 jaar lang, namens Binder. 'In al die jaren ben ik nooit ziek geweest.'

Wout Barendregt is vanaf zijn 16de kind aan huis bij familie Binder door zijn verkering met Hilly: een van de Bindermeisjes. Toch gaat hij na de mulo in de fruitkwekerij van zijn ouders aan de slag. Maar elf jaar later onteigent gemeente Rhoon het bedrijf om plaats te maken voor een nieuwe woonwijk.

'Ik vond het te vroeg om te rentenieren. Gelukkig kon mijn schoonvader Theo Binder me gebruiken als onderaannemer interieurbeplanting bij kantoren. Plantenbakken aanbrengen, het groen verzorgen, water geven. Het tuincentrum van Binder leverde nieuwe planten. Naast de bestaande clientèle, haalde ik ook klanten binnen. Bij sommigen was ik elke week een hele dag bezig met het verzorgen van planten. Zoals het Dijkzigt Ziekenhuis en de Erasmus Universiteit. Mooie bedrijven, leuk om voor te werken.'

relatiegeschenken van Tuinaanleg Binder en het Dijkzigt Ziekenhuis. Eerst in de grote schuur achter haar eigen huis, daarna in de kas van Tuincentrum Binder. Later brengt ze met vriendinnen bloemversieringen aan, bij trouwerijen, in meerdere kerken en in het Kasteel van Rhoon. Zorgvuldigheid bij het kiezen van de bloemen is het allerbelangrijkste, legt Hilly uit.

'Als de dag daar is, dan moeten de bloemen goed zijn. Niet eerder, dan zijn ze groen. En niet later, dan vallen ze uit. Ik heb dat best een tijd gedaan, maar toen ik ouder werd, lag ik er 's nachts wakker van. Peinzen en piekeren of alles in kannen en kruiken was. Dat wil ik niet meer, dacht ik. Daarom ben ik op mijn 63ste gestopt.'

Theo de kunstenaar

Binder is niet alleen een succesvol en mooi bedrijf, vindt Hilly. De zaak heeft ook veel betekend voor allerlei gezinnen. Heel wat mensen verdienden er hun brood. Zelf heeft ze ook warme herinneringen aan het bedrijf. En aan haar vader.

'Hij kon praten als Brugman. Dat ging 'm

makkelijk af. En hij was standvastig. Als hij het ergens niet mee eens was – met een bekeuring bijvoorbeeld – dan ging hij naar de kantonrechter. Maar bovenal was hij een familieman. Hij had het liefst gehad dat alle zonen in het bedrijf kwamen. Daarom vond hij het heel erg om Martin te ontslaan. Die twee konden zakelijk niet meer door een deur. Martin kreeg een zak geld mee om – aan de andere kant van Nederland – een zaak in Hengelo op te zetten.'

Volgens Hilly was haar vader ook een begenadigd kunstenaar. Rhoon werd door de jaren heen een forenzenplaats, met veel nieuwe grote tuinen. Dat leverde steeds meer klanten op voor Binder. Haar vader maakte de ontwerpen voor de tuinen aan een grote beweegbare tekentafel in de woonkamer. 's Nachts, want overdag was het te druk. Het huis met de nieuw aan te leggen tuin tekende hij eerst met potlood. Daarna kleurde hij de tekening in met aquarelverf. 'Zo konden de klanten zien hoe hun nieuwe tuin zou worden. Na de aanleg kregen ze de aquarel mee naar huis. Dat waren echt kunstwerken.' ■

Ron Gijzen

Senior inkoper ERA Contour, stedelijke vernieuwers

'Specialisten die vooruit denken'

'Elke dag geniet ik er van. Want het ziet er nog steeds piekfijn uit: De daktuin, met waterpartij, op het parkeerdek van ons kantoor in Zoetermeer. Een lastige klus, omdat je dit dek niet teveel kunt belasten. Maar Binder heeft de juiste kennis in huis om zulke uitdagingen tot een goed eind te brengen. Ook wanneer architecten met de wildste ontwerpen komen. Binder is dan altijd in staat dicht bij zo'n mooi idee te blijven, met oog voor technische eisen van bijvoorbeeld milieu en veiligheid. We werken dus graag met Binder samen. Ook omdat ze vooruit durven en kunnen denken. Handig in verband met de planning. Daar staan nu al vier nieuwe projecten op.'

Jaap Binder (1945)

De vier jaargetijden

‘Nevel in de lente, groen in de zomer, wit in de winter en een palet aan kleuren in de herfst. Het is hier elk seizoen genieten. Alsof je in het Sauerland woont. Grootste voordeel: Ik hoef er niets aan te doen.’

Jaap Binder schetst zijn vier jaargetijden. Hij houdt van schoonheid en koopt daarom in 2009 een appartement in Rhon ‘met een prachtig uitzicht op een fraaie gratis tuin’. Hier blikt hij terug op zijn leven bij het 85-jarig familiebedrijf.

Reddende engel

Achter het ouderlijk woonhuis ligt de kwekerij van het hoveniersbedrijf op een perceel van enkele duizenden vierkante meters. Theo Binder komt in het bezit van de grond door de volkstuintjes achter het huis te kopen. Er groeien heesters, bomen en viooltjes voor tuinaanleg. Want zelf voorraad produceren is efficiënter en voordeliger, dan telkens naar de kwekers in Boskoop of Brabant te rijden. Jaap loopt als kind graag door de kwekerij. ‘Ik vond het altijd heel mooi dat groen, de bomen en heesters, vaste planten en bloemen.’ Hij bereikt de kwekerij via een plank over de sloot vanuit de achtertuin. ‘Ik ben er een keer als klein jochie vanaf gevallen en dertig meter weggedreven. Nee hoor, bang was ik niet. Ik vond het heerlijk in het water. Mijn moeder ging na een tijdje toch maar eens kijken waar Jaapie bleef en heeft mij uit het water gevist.’

Passie voor muziek

Na militaire dienst staat Jaap op een tweesprong. In het bedrijf van pa gaan werken of iets met klassieke muziek doen. Zijn hart gaat uit naar muziek. Een passie die hij van vader heeft geërfd en die er met de paplepel in is gegoten. Pa Binder speelde viool en orgel. Later kwam er ook een piano bij. Daar kreeg Jaap les op. De uiteindelijke keuze voor het conservatorium in Rotterdam is dus geen toeval. Toch gaat hij ook in het hoveniersbedrijf aan de slag met een bijbaantje

als verkoper.

‘Veel particulieren vroegen of ze een plantje konden kopen. Een boompje of heestertje uit de kwekerij, een zakje grond of zaden. Daar speelde ik dan handig op in.’

In het begin doet Jaap de hele verkoop. Het is zijn winkel. Maar de boel groeit hem boven het hoofd. Hout, planten, tegels en heel veel grond. Het wordt steeds lastiger administratief de in- en verkoop in goede banen te leiden.

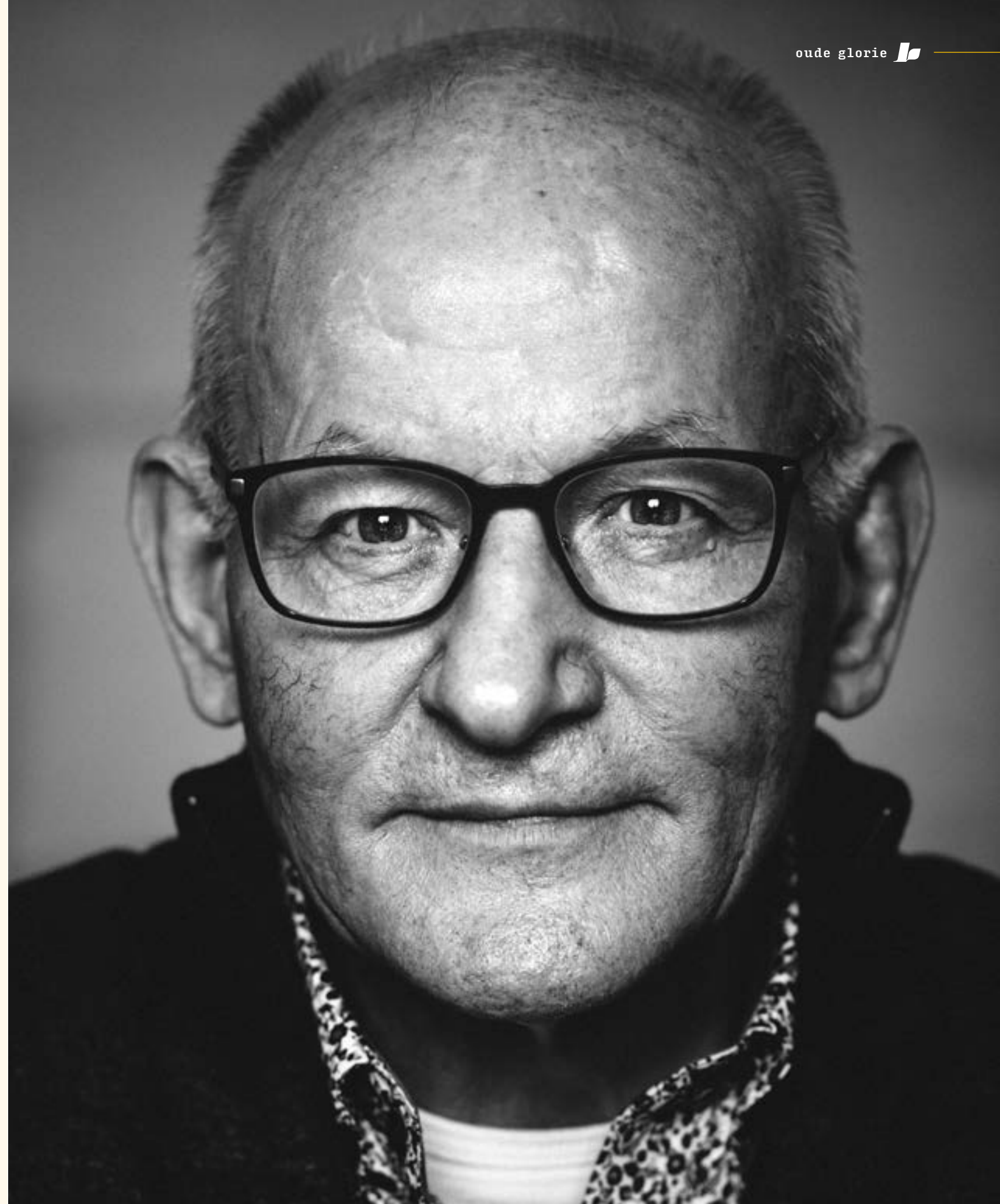
‘Ik deed ook alle inkoop. Maar de hoveniers namen het vervolgens voor een klus mee. Het liep allemaal een beetje door elkaar. Toen ben ik maar in loondienst gegaan.’

Mooie tuinfeesten

Jaap kreeg het beheer over het pas geopende tuincentrum achter de kwekerij, op het terrein van het Wapen van Rhon. In die tijd wonen in het dorp nogal wat directeuren van bedrijven. Met grote tuinen en zelfs landgoederen.

‘Die konden fijn rondlopen over de schelpenpaden en mooie bomen uitzoeken in het Pinetum, een naaldbomentuin. Coniferen waren destijds populair. De verkoop liep prima.’ Later wordt het Pinetum een Arboretum met coniferen, loofbomen en heesters. Compleet met grote en bijzondere exemplaren. Zoals Abies, blauwsparrren en ceders tot wel drie meter hoog. Aan het eind van de tuin is de vijver met een eiland erin.

‘Daar hielden we feesten. De vijver zetten

man had veel optredens voor de radio en in De Doelen, maar ook de nodige stress. 'Niets voor niets kreeg hij het aan zijn hart. Daar paste ik voor. Maar als hobby is het hartstikke leuk. Ik probeer er nu nog elke dag tijd voor vrij te maken.'

Helemaal gebroken

Jaap heeft tot zijn 50ste in het tuincentrum gewerkt. Toen Binder Groenprojecten naar Poortugaal verhuisde, haakte hij af. Het tuincentrum voortzetten was hem te zwaar. 'Ik ben op kantoor gaan werken. Als vertegenwoordiger in Brabant en Zuid-Holland. Tot mijn 58ste. Ik was gesloopt door de ziekte van Forestier. Als ik teveel doe ben ik helemaal gebroken.'

De liefde voor groen is nooit verdwenen. Jaap's balkon staat vol met prachtige planten. En hij gaat graag het land in om van tuinen te genieten, zoals de Keukenhof. Of om rond te kijken op tuin-fairs en tuincentra. 'Want,' vindt Jaap: 'Het is overal toch weer anders.' ■

we dan in sprookjesachtig licht. Je kon er keihard muziek draaien, want er was alleen maar akkerland in de omgeving.' Het werd allemaal prachtig onderhouden. Maar nu ligt de vijver verborgen achter een rij nieuwbouwhuizen en is de grandeur er vanaf.

Handen in de klei

Na een jaar stopt Jaap met zijn studie aan het conservatorium. Het wordt te druk en hij kan geen twee dingen tegelijk. Het rauwe dagelijkse werk met de handen in de klei en het verfijnde pianospel passen niet bij elkaar. 'Het terrein was verhard met puin. Daar kon je niet overheen met de heftruck. Dus dat was sjouwen. Grote, zware coniferen met heftige kluiten. Voordat je die uit de grond had. We moesten ook vrachtwagens lossen. Met balen van tachtig kilo doorgeregend turf-molm. En tegels van 35 kilo per stuk. Allemaal met de hand.' Jaap is wel altijd piano blijven spelen en heeft nog twintig jaar les gehad van een oude leraar van het conservatorium. De goede

Collegiaal samenwerken

In de jaren zestig maakten Binder en Van Ginkel een flinke groei door. De wederopbouw van Nederland kreeg gestalte en dat was ook merkbaar bij bloemisten / hoveniers. Het werd mode om je bloemenwinkel vaarwel te zeggen en er een tuincentrum van te maken. Daarnaast kwamen er echte hoveniers- en groenvoorzieningsbedrijven met veel medewerkers voor die tijd. Zeg maar snel zo'n veertig tot vijftig mensen.

'In 1996 ontmoetten Thedie en ik elkaar in Noord Duitsland'

In die tijd solliciteerde bij Van Ginkel in Veenendaal een jongeman uit Rotterdam. Hij had zijn vakdiploma's en werkte bij collega Binder, generatie 1 en 2, net onder Rotterdam. We namen hem aan en ruim 25 jaar later kwam deze medewerker Binder weer tegen als partner van "HEEM brengt natuur dichtbij". De medewerker was specialist in Natuurontwikkeling geworden en Binder Groenprojecten wilde graag gebruikmaken van zijn kennis. Zo was de kring weer rond.

Bij HEEM sloot een derde generatie Binder aan. Een generatie waarmee we inmiddels ook samen in de daktuinen zaten en allebei sinds 1996 partner zijn van Optima uit Noord Duitsland. Tussendoor hadden Thedie Binder en mijn vader – Erris van Ginkel – in de jaren '70 en '80 ook al contact met elkaar. Ze kwamen elkaar tegen in de NOG en bij

de toenmalige KTL: later VHG. Beiden waren bestuurlijk actief en hebben veel goeds gedaan voor de branche.

In 1996 ontmoetten Thedie en ik elkaar in Noord Duitsland, bij een intro-bijeenkomst van Optima. Later besloten we partner te worden en bracht Thedie mij in contact met zijn zoon Thod. Met hem heb ik de eerste Optima (een technische handleiding) vertaald: dagen op geploeterd en allemaal nieuwe termen

bedacht voor een kersvers vakgebied.

In de overgang van Optima naar Optigrün aan het begin van het nieuwe millennium, hebben Thod en ik samen veel tijd besteed aan de voortgang van het thema daktuinen in Nederland. We zijn erin geslaagd aan te sluiten bij Optigrün, met alle Nederlandse partners. We maakten later ook mooie werken samen: omvangrijke daktuinen, waarbij we elkaar prima aanvulden.

Als je enerzijds samenwerkt en soms ook elkaars grootste concurrent bent, dan ontstaat er een bijzondere band tussen de eigenaren en de bedrijven. Vriendschappelijk en zakelijk verenigen leidt tot moderne collegialiteit. Terugkijkend is er tussen onze bedrijven al ruim een halve eeuw contact en samenwerking. Ik spreek dan ook de wens uit dat dit door mag gaan, ook met volgende generaties in onze bedrijven.

Familie Binder: Van harte gefeliciteerd met jullie 85-jarig jubileum. Ik wens de Binder bedrijven een mooie toekomst toe en op naar de 100!

Wim van Ginkel

Koninklijke Ginkel Groep, Veenendaal | Sedert 1903

De trots van.. Patrick van Rossum

*Patrick is projectleider bij
Binder Groenprojecten*

‘Een archeologisch centrum, vlak aan zee, bij de duinen. In de buik van het gebouw eeuwenoude vondsten. Een goed binnenklimaat is een vereiste. Daarom ligt op het dak een dikke laag isolerend zand. Met daarop heem-vegetatie, begroeiing die hier thuishoort. Dak en duinen lopen mooi over in elkaar. Een ingewikkelde klus met een prachtig resultaat. Alles groeit en bloeit zoals voorzien.’

**‘Ook dit project
bewijst dat de
natuur onovertroffen
mooi is’**

Feiten & Cijfers

- **Project:** Huis van Hilde | Archeologisch Informatie Centrum, Castricum
- **Opdracht Binder Groenprojecten:** aanleg 5.500 m² daktuin met heem-vegetatie
- **Doelstelling:** duurzaam bewaard en symbolisch verankerd met Huis van Hilde.
- **Opdrachtgever:** Provincie Noord-Holland, BKS-Infra
- **Architect:** VVKH architecten
- **Realisatie:** 2014

TROTS OP...

Archeologisch Informatie Centrum

Thedie Binder (1942)

Groen en creatief

‘Om kwart over vijf m’n bed uit, keihard werken en ’s avonds klanten bezoeken. Ik woonde op loopafstand van de zaak, maar zag mijn vrouw soms twee dagen niet.’

Buffelen, groen en creatief. Dat is de rode draad in het leven van Thedie Binder, tweede in lijn van het familiebedrijf Binder. Bijna dertig jaar staat hij aan het roer van het familiebedrijf. Met net zoveel passie en inzet als zijn vader: ‘Pa was er nooit toen ik klein was. Hij stond vroeg op, kwam laat thuis en op zaterdagmiddag was ie aan het klussen. Dat ritme heb ik van hem overgenomen.’

Eeuwenoude polder

Op de dijk aan de rand van Rhoon. Daar woont Thedie. De glazen pui over de hele lengte van zijn fraaie dijkhuis biedt een weids uitzicht over de eeuwenoude polders. Hij knokt al twee decennia lang voor het behoud van het drooggemalen land. Na dertig jaar Binder Groenprojecten valt er nog genoeg te doen in een ander leven: ‘Ja joh. Ik ben daar ruim twintig jaar weg. Toch is het niet gelukt om het vak helemaal los te laten. Regelmatig schets ik nog tuinontwerpen voor kennissen, familie en vrienden.’

Ook op andere terreinen blijkt hij creatief en gaat het schetsen hem goed af. Om de herinnering aan de watersnoodramp van 1953 levend te houden ontwerpt en realiseert hij een monument aan de Essendijk. ‘Ik bezoek trouw de herdenkingen en iedere

keer viel het mij op dat de mensen niet precies wisten waar ze dan moeten staan. Terwijl ik me precies herinner - ook al was ik in 1953 een jochie van elf - waar het water van de Oude Maas over de dijk stroomde. Daarom heb ik in 2018 het initiatief genomen daar een monument te laten verrijzen. Ik heb een schets gemaakt en 25.000 euro opgehaald.’

Gras maaien bij Shell

Pa Binder start in 1935 hoveniersbedrijf Erica, vernoemd naar de fraaie heidebloem. Thedie is vijftien jaar als hij school vaarwel zegt en in 1957 bij Theo in dienst treedt. ‘Op de allereerste dag ging ik al ‘aan de spa’, als magere spriet spitten tussen de grote sterke mannen. Het was echt verschrikkelijk: dagen van zeven uur ‘s morgens tot half ze-

ven ‘s avonds, snel eten en mijn bed in. Na een week was het ergste voorbij. Spitten is puur techniek, leerde ik.’ Later kruipt hij op de maaimachine om het terrein van Shell onder handen te nemen. De multinational is de eerste grote opdrachtgever in het havengebied. Later volgen andere klanten in Botlek en Europoort. Binder is destijds de enige groenspecialist die aan de veiligheidseisen voor petrochemische industrie voldoet: ‘Mijn vader had echt een vooruitziende blik.’

‘Het waren roerige tijden’

Stoomtrammetje naar Brielle

Na twaalf maanden met de voeten in de klei gaat Thedie toch weer een opleiding erbij doen. Eerst de lagere tuinbouwschool: Drie jaar lang één dag per week met het stoomtrammetje naar Brielle. Daarna de Rijksmiddelbare Tuinbouwschool in Boskoop, gevolgd door de studie aan de Hogere Opleiding voor Tuin- en Landschapsarchitectuur: ‘Ik vond tuin- en landschapsarchitectuur een mooi en breed vak. Veel leuker dan aanleg en onderhoud.’

Samen met André de Baere – een zakenrelatie van Binder die bij gemeente Rotterdam als landschapsarchitect werkt – start hij het bedrijf Bureau voor Tuinarchitectuur en Stedelijke Groenvoorziening. Maar in 1970 stapt Thedie definitief in de zaak van zijn vader.

‘Theo ging steeds harder aan me trekken. Daarvoor ben ik gezwicht, al weet ik alleen niet zo goed meer waarom. Ik vermoed dat André en ik in die tijd een dipje in de inkomsten hadden: Weinig opdrachten, maar wel twee gezinnen die ervan moesten leven.’

Na een jaar begrijpt Thedie waarom zijn vader hem onder druk heeft gezet. Het loopt niet goed met de zaken in Rhooen en Hengelo. Broer Martin zwaait de scepter in Hengelo. De broers kunnen prima door een deur. Maar tussen Martin en Theo botert het niet.

‘Martin was zo vernieuwend dat zelfs pa, met al zijn creativiteit, hem niet kon bijbenen. “Ik bepaal wat hier gebeurt”, schreeuwde Theo dan. Maar Martin ging gewoon zijn eigen gang en dat botste.’

In 1972 neemt Thedie de zaak in Rhooen over, Martin die in Hengelo. Kort na de splitsing overlijdt Theo. Enkele jaren daarna doet Martin de boel van de hand. Voor een goede prijs. Hij richt zijn blik op andere zaken, legt Thedie uit. ‘Martin was een pionier, zijn tijd ver vooruit. Hij lanceerde als eerste het gebruik van spoilers voor vrachtwagens. En elektrische fietsen en auto’s. Helaas beschikte hij niet over voldoende zakelijk instinct. Jammer, want dat leverde allerlei problemen op.’

Eén kapitein aan het roer

Daar staat Thedie. Op zijn 28ste. Om het bedrijf uit de min te trekken. Dat gaat hem goed

af. De zaak breidt flink uit. Er komen tientallen personeelsleden erbij. De jaren ‘60 zijn booming, de jaren ‘70 lopen ook prima, de jaren ‘80 is het crisis.

‘Maar ik had genoeg werk bij elkaar geharkt om die periode te doorstaan. In de jaren ‘90 trok de boel weer aan. Er kwamen nieuwe technieken en nieuwe ideeën. En we zijn ons gaan toeleggen op aanleg en onderhoud van daktuinen. Mijn zoon Thod was er toen net bij en we deden inspiratie op in Duitsland. Dat land was niet alleen toonaangevend op het gebied van tuin- en landschapsarchitectuur, maar ook van daktuinen. En dat hebben wij in Nederland verder uitgerold.

‘Mijn zoon heeft de juiste beslissing genomen’

In 1998 krijgt Thedie een herseninfarct. Hij keert nog terug bij Binder, maar beseft al snel dat het niet meer gaat. ‘Ik was altijd een Pietje Precies, maar maakte steeds meer fouten. Daarom heb ik de hele boel in één keer aan mijn zoon Thod verkocht. Vanuit de insteek: Geen twee kapiteins op het schip. Een goede beslissing, waar ik nog steeds blij om ben.’

Zijn zoon houdt Binder Groenprojecten keurig op koers. Sterker, het bedrijf groeit gestaag. Ondanks het succes hebben de kinderen van Thod geen interesse om het familiebedrijf voort te zetten. Opa Thedie zit er niet mee. ‘Thod heeft door de deal met de Enk voor een goede oplossing gekozen. Ik kan prima leven met die beslissing.’ ■

Emile van Rinsum
*Directeur Rotterdams Milieucentrum.
Initiatiefnemer DakAkker Rooftopfarm*

‘Droom is werkelijkheid’

‘Een voedseldak op ons gebouw. Met groenten, eetbare bloemen, sla. Die droom is werkelijkheid geworden. Met de DakAkker, in 2012 het eerste en grootste in zijn soort van Europa. Een Youtube filmpje over de Eagle Street Rooftop Farm in Brooklyn bracht me op het idee. Het Binder bedrijf was meteen enthousiast en heeft er veel tijd en energie in gestoken om het voor elkaar te krijgen. Met al hun kennis van groene daken. Onder meer door piepschuim bakken op de betonnen dakrand te plaatsen en daarin aarde te storten. Krachtig, licht en veilig. Nog steeds krijgen we veel bezoekers uit de hele wereld. Dit initiatief is een mooi visitekaartje voor Rotterdam, ons én Binder Groenprojecten.’

Binder weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

44 De Komatsu Dijkenmaaier. Thedie Binder ziet deze Japanse maaier op een beurs in Parijs. Tweede in zijn soort, roze van kleur en jarenlang een unieke verschijning in Nederland. Licht probleem: De gebruiksaanwijzing is in het Japans. Gelukkig zorgt een slimme student voor de juiste vertaling. Later moet de machine aan een CE-norm voldoen. Maar de Japanse fabrikant weigert voor twee apparaten in Europa die norm te halen. Thod en Michel lossen dat probleem later op.

Om de herinnering aan de watersnoodramp van 1953 levend te houden, ontwerpt en realiseert Thedie Binder een monument aan de Essendijk in Rhoon. Deze werd 6 juni 2019 onthuld door de burgemeester.

46 Ander leuk feitje over Thedie Binder: In 2013 maakt hij een boekje met vijfhonderd bijnamen van bewoners in Rhoon.

47 Binder gaat met de tijd mee. Al in 1985 schaft het bedrijf de eerste computer aan om de projectadministratie te automatiseren: een IBM met een geheugen van 5 MB. Een geschikt softwarepakket bestaat nog niet. Daarom ontwikkelt een programmeur voor Binder een pakket dat 3 MB van het geheugen opslurpt. Om oververhitting van het ding te voorkomen, moet er in het kantoor een airco komen. Tot genoeg van de boekhouder, die oververhit raakt als de computer of de printer weer eens vastloopt.

48 In 1970 introduceert Binder haar nieuwe logo. Het beeldmerk springt nog steeds in het oog en is inmiddels uitgegroeid van huisstijl naar kwaliteitsgarantie.

49 Al in de jaren '90 is Binder Groenprojecten bezig met aanleg en onderhoud van daktuinen. Thedie Binder en zoon Thod doen daarvoor inspiratie op in Duitsland, het land dat in die tijd koploper is op dat gebied.

50 Begin jaren '80 rijdt Thedie Binder regelmatig langs het buitenwerk. Bij een van de onderhoudsprojecten treft hij alleen gereedschap aan geen medewerkers. Die zitten om de hoek in de kroeg. De directeur besluit het gereedschap mee te nemen en het groepje in de kroeg te laten. Einde dag komen de mannen terug en vertellen met een sip gezicht dat 'al het gereedschap is gestolen'. Thedie toont het gereedschap, vertelt van de kroeg en ontslaat de mannen op staande voet.

51 Binder Groenprojecten is exclusief leverancier van Optigrün, het beproefde daktuin-systeem om grijze daken met levend groen te verrijken.

52 Direct na zijn studie start Thod Binder als projectleider bij het familiebedrijf. Na vijf jaar treedt hij in de voetsporen van vader Thedie. En geeft vanaf 1998 leiding aan de onderneming.

53 Thod Binder heeft niet alleen verstand van groen, hij weet ook hoe je een bedrijf moet leiden. In 2018 wordt hij daarom tot Ondernemer van het Jaar gekozen. Door de BAR-regio: Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk.

54 De nieuwe directeur houdt ook van tradities. Elk jaar reikt hij tijdens de kerstborrel een staatslot uit. Aan het personeel. Een mooie geste, maar er

kleeft weinig geluk aan zijn gebaar. Geen enkele medewerker wint ooit een substantieel bedrag.

55 Op dit moment heeft Binder Groenprojecten ruim 300 groene daken aangelegd: van de DakAkker en het kruidendak van BP in Rotterdam, tot en met het Dakpark in Tiel.

56 De teller staat inmiddels op meer dan 350.000 m²: het totale oppervlak aan daktuinen, waaraan Binder Groenprojecten heeft bijgedragen.

57 Ook de nationale waterhuishouding plukt de voordelen van de aanleg van daktuinen door Binder. De stand van de waterberging met deze toepassingen staat op meer dan 25 miljoen liter. Goed in droge en natte tijden.

58 Binder Groenprojecten is een erkend leerbedrijf. Allerlei studenten van Lagere, Middelbare en Hogere Land- en Tuinbouwschool timmeren er graag aan de weg. Praktijkopleiders Erik en Patrick leiden dat in goede banen.

59 Binder schenkt structureel aandacht aan het goed opleiden van hoveniers. Niet voor niets werken er praktijkopleiders met passie. De Samenwerkingsorganisatie Beroepsonderwijs Bedrijfsleven beaamt dat. Daarom deelt ze in 2019 een officiële pluim uit aan opleiders Erik en Patrick.

TROTS OP...

De trots van.. Joost Vintges

*Joost is projectleider voor de
BAR-gemeenten bij Binder Groenprojecten*

‘Wij zorgen al jaren dat het groen er in de gemeenten piekfijn bij ligt: plantsoenen, bestrating, gazons en slootkanten. Bovendien rijdt er namens ons regelmatig een veegwagen door de wijk. Ook maatschappelijk dragen we ons steentje bij. Met de begeleiding van moeilijk lerende kinderen van het Discovery College uit Barendrecht. Enkele uren per week. Zo doen deze leerlingen meteen iets terug voor de gemeente waar ze wonen.’

**‘Toezichthouder en
bewoners worden blij
van het goede werk
dat wij uitvoeren’**

Feiten & Cijfers

- BAR staat voor de samenwerking van de gemeenten Barendrecht, Albrandswaard en Ridderkerk
- Verschillende teams voeren werk uit
- Speciale ‘heet water’ behandeling tegen onkruid op straat
- Schoffelwerkzaamheden houden plantsoenen netjes
- Snoeiacties in de winter
- Elke vier weken overleg met opdrachtgever
- Kwaliteitsregistratie met de app Greenviewer

Groen onderhoud gemeenten

Michel van Ruijven Met hart en ziel

Meer dan veertig jaar bij Binder. Waarvan een hele tijd als bedrijfsleider. Hij heeft dan ook alle drie ‘de Theodoren’ meegemaakt: Theo, Thedie en Thod. Ieder had een eigen stijl, maar een eigenschap deelt het trio: Oog voor de medewerkers.

Eigenlijk mag hij in 2007 met pensioen. Na een dienstverband van 36 jaar. Maar daarin heeft hij geen trek. Michel werkt graag, is het gewend lange dagen te maken. En om nu op je 61ste achter de geraniums te kruipen... Daarom plakt hij gewoon een aantal jaren aan zijn carrière. ‘Ik heb nog vijf jaar acquisitie- en advieswerk gedaan. Plus andere hand en span-diensten. Minder verantwoordelijk, maar met hetzelfde plezier. En de nodige waardering van Thod. Uiteraard bleef ik na het definitieve afscheid de jaarlijkse kerstborrel bezoeken. Herinneringen ophalen met de oude garde.’

Hij heeft met drie generaties Binder gewerkt. ‘De drie Theodoren’. De leukste? Ieder had zijn eigen sterke en leuke punten: ‘Maar de meeste tijd heb ik toch met Thedie doorgebracht. Het was echt een familie-bedrijf. Dan zit je op kantoor en stapt op-eens de vader van je baas binnen. Om een uitgebreid college over bedrijfsvoering te houden. Ik ben trouwens aangenomen als uitvoerder voor een project in gemeente Rozenburg, onderhoud van het openbaar groen. De bouwkeet was mijn kantoor. Binder had me bij een architectenbureau weggeplukt. Na een gezamenlijk project.’

Michel is 25 jaar en hovenier. In de avonden volgt hij een cultuur civieltechnische opleiding, bij de Unie van Waterschappen. Die kennis past prima bij Binder. ‘Het bedrijf groeide van vijf naar ruim vijftig personeelsleden. Door grote petrochemische opdrachtgevers. Thedie hield het schip knap op koers

tijdens de economische crisis in de jaren tachtig. BP bijvoorbeeld is altijd trouw gebleven. In mijn tijd en daarna. We deden ons werk betaalbaar en goed, maar accepteerden het als opdrachten niet voor het oprapen liggen. Een hele plezierige relatie. Zo zag en ziet BP dat ook.’

Michel doet het goed als bedrijfsleider. Zorgt ervoor dat buiten-medewerkers hun klussen goed kunnen uitvoeren. Stuur bij als het nodig is. En houdt voortdurend contact met klanten om te peilen of alles op rolletjes loopt. In 1998 neemt Thod het stokje over van Thedie. ‘Met zijn natuurlijk leiderschap geeft hij nieuwe schwing aan het bedrijf. Onder meer met de aanleg van daktuinen. In 2014 nam ik dan ook met een gerust hart afscheid zonder in een zwart gat te tuimelen. Ik golf achter mijn huis op Golfbaan Delfland, ontwerp fietsroutes of kruip op de racefiets. Nee, niet met Thod. Die is te snel.’

Van evolutionaire naar revolutionaire daken

In de jaren ‘90 was Binder één van de visionaire bedrijven, die zich ging professionaliseren in dak-begroeiingen en daktuinen. Door samen met een paar andere gelijkgestemden uit de hoveniersbranche over de grens te kijken in Duitsland, haalden ze het toenmalige Optima Dachbegrünung naar Nederland, het huidige Optigrün Benelux.

De eerste jaren was het vooral aanpoten en overtuigen. Dakdekkers verklaarden je voor gek. Ze hadden net het mos dood gespoten en wij liepen te verkondigen dat het juist groen moest worden. Lekkage, instortingen, windschade, muggenoverlast, bijen die gaan steken: alles is als argument voorbijgekomen om van een groen dak af te komen. Anno nu praten we in termen als terugverdientijd, Key Performance Indicators (KPI’s), fijnstof, stikstof, PFAS, circulariteit en noem maar op.

Wat er zo revolutionair is aan groendaken? Nou, ze zijn er op de een of andere manier altijd al geweest. Sinds we als mensheid niet meer in grotten leven. Elk onderkomen had en heeft een dak. Heel vroeger vaak

‘We maken het dak nog natuurlijker door er weer een levend dak van te maken’

gemaakt van levend materiaal: blad, mos, takken etcetera. Nu ook vaak van natuurlijk materiaal: olieachtige zoals bitumen of rubber van de rubberboom. Alleen maken we het nog natuurlijker door er weer een levend dak van te maken. Want de angst voor bloemetjes

en bijtjes is inmiddels voorbij. Nu heerst er angst voor wateroverlast, watertekort, hitte-eilanden en minder biodiversiteit. De evolutie gaat dus door naar een revolutie. Want we laten water niet meer van het dak stromen. Behalve als er een plensbui aankomt die het dak of kavel niet aankan. Via Smart technologie gaat er dan een klep open, waardoor overtollig water het dak verlaat. Nieuw? Nee, ook deze techniek bestaat al veertig jaar. Minder slim dan met de huidige ICT-toepassingen, maar toch. Laat Binder ook weer een van de eerste zijn geweest die zo’n dak heeft aangelegd: de DakAkker in Rotterdam. Oh ja, ook dat was een dak van evolutie naar revolutie. Het eerste landbouwdak van Nederland!

Wij zijn blij dat we al zo lang een vertrouwde en fijne relatie hebben met Binder. Want onder de rook van Rotterdam weten ze wel raad met uitdagingen die van een evolutie een revolutie maken. En dat al 85 jaar! Gefeliciteerd!

Henk Vlijmen

Directeur Benelux | Optigrün International AG

In de media

Primeurs met innovatieve toepassingen, mooie projecten, ondernemersprijzen, koninklijke onderscheidingen en goede doelen. Regelmatig haalt Binder Groenprojecten de pers. In kranten, vakbladen en bedrijfsmagazines. Een aantal hoogtepunten uit de afgelopen jaren passeert op de volgende pagina's de revue.

Koninklijke onderscheiding Thedie Binder

Persbericht Gemeentekantoor Albrandswaard – 29 april 2005

Lid in de Orde van Oranje Nassau. Die eer valt Thedie Binder vandaag te beurt. Vanwege zijn grote inzet voor de lokale samenleving. Zo bekleedt hij talloze bestuursfuncties bij onder meer de Ned. Hervormde Kerk en het verenigingsleven. In 2001 richt hij het Platform Polders Albrandswaard op. Vanwege de 800 ha compensatieregeling voor de 2^e Maasvlakte. De pers is in het gemeentekantoor Albrandswaard getuige van de uitreiking door burgemeester Anja Latenstein van Voorst-Woldringh.

Zeven meter boven NAP Vakblad Roofs – 2005

‘Op het oude fabrieksterrein van cv-producent Daalderop in Tiel nadert de voltooiing van “Het Heuvelhof”, een appartementencomplex, twee supermarkten en een parkeergarage. Plus een van de grootste dakparken van Nederland: 12.000 m² groendak. Gerealiseerd door Binder Groenprojecten.’

People Planet Profit Congres Duurzaam in Praktijk – 2009

Nieuwe producten en diensten ontwikkelen met respect voor mens en milieu. Duurzaam innoveren staat volop in de belangstelling. Binder Groenprojecten en drie collega-groenbedrijven zijn al jaren actief op dit gebied. Tijd om resultaten te delen met andere ondernemers en overheid. Tijdens een speciaal congres in Tilburg. Ondernemers krijgen inspiratie aangereikt om creatief om te gaan met duurzaamheid. En overheden methoden om het op een goede manier te faciliteren.

< Prijzenregen voor Binder Green-Building-Award – 2012

Binder Groenprojecten wint twee van de vijf hoofdprijzen bij de uitreiking van de Green-Building-Award. De eerste prijs voor de inzending Natuurdak & Omgeving BP Raffinaderij. En de vakjuryprijs uit handen van juryvoorzitter Elco Brinkman van Bouwend Nederland voor het project DakAkker Schieblock. De prestigieuze award is een initiatief van vakblad Dak & Gevel Groen. En toont wat in de Benelux gebeurt op het gebied van dak- en gevelbegroening.

> Koraalklif 'kleurt' Alexandrium Algemeen Dagblad – 2013

Ook het Algemeen Dagblad staat vaak op de stoep bij Binder Groenprojecten. Omdat er altijd wel wat nieuws valt te melden. Bijvoorbeeld over een aansprekend project. Zoals het 'grootste groene renovatiedak van Europa' op het Alexandrium te Rotterdam.

> Groene oases en voedseldaken Het Rotterdamse Dakenboek – 2017

In 2017 verschijnt het fraai vormgegeven Rotterdamse Dakenboek van auteur Esther Wieneke. De eerste Nederlandse uitgave ooit over dit onderwerp. Met prachtige voorbeelden van groene daken en iconische Rotterdamse projecten. Met zo'n tien projecten levert Binder een mooie bijdrage aan het boek én de Rotterdamse regio.

< Motor van de economie Ledenblad Rabobank – 2012

Familiebedrijven. Onmisbare schakel in de Nederlandse economie. De Rabobank besteedt er uitgebreid aandacht aan in haar ledenblad. Met een hoofdrol voor Binder Groenprojecten.

> Rotterdamse Primeur Tijdschrift De Tuin – 2012

Qua architectuur en bouwtechniek is Rotterdam toonaangevend. De Maasstad trekt dan ook veel bezoekers uit binnen- en buitenland. Zoals de DakAkker op kantoorgebouw Het Schieblock: met 1000 m² het eerste grote stadslandbouwdak in Europa. Binder Groenprojecten neemt in 2012 de aanleg ter hand. Tijdschrift De Tuin besteedt in een artikel uitgebreid aandacht aan de uitdaging. Citaat: 'Er kwamen aspecten bij kijken, waarmee men nog nooit te maken had gehad.'

Dit project van Binder – de DakAkker – gebruikte Timberland voor een wereldwijde reclame. Om zo haar outdoor collectie schoenen en kleding aansprekend in de schijnwerpers te zetten.

< Binder 'vergroent' industrielandchap Landelijke Heem-Natuurprijs – 2014

Industriegebieden omtoveren tot 'be-leefbaar groen'. Binder Groenprojecten beheerst die kunst. En wint met het project Natuurdak & Omgeving Q8 KPE-Raffinaderij Rotterdam de Landelijke Heem-Natuurprijs 2014.

> Ondernemer van het Jaar BAR Ondernemersprijs 2018

Tijdens het BAR Business Gala in 2018 roept de jury Thod Binder uit tot 'Ondernemer van het Jaar 2017/2018' van de BAR-regio. Vanwege zijn visie, leiderschap en creatief ondernemerschap. En om zijn successen plus onderscheidend vermogen. Zijn maatschappelijke betrokkenheid en het bieden van werkgelegenheid in de regio wegen ook mee. In zijn dankwoord deelt de winnaar ook een pluim uit aan zijn medewerkers, 'Want we doen dit met z'n allen bij Binder.'

Benieuwd naar alle artikelen? Ga naar binder.nl en lees ze online.

TROTS OP...

De trots van.. Rob Luyk

*Rob is bedrijfsleider bij
Binder Groenprojecten*

‘De hele wereld komt op bezoek om ‘onze’ DakAkker te bewonderen. Een boerderij op een hoog, plat dak in het hart van Rotterdam. De aanleg had behoorlijk wat voeten in de aarde. Eerst was dit een zwart en desolaat dak. Nu groeit er groenten, eetbare bloemen en fruit. Bovendien bevat het dak slimme toepassingen, die de wateropvangcapaciteit regelen. IT, data en groen: Een prima voorbeeld van slimme klimaatadaptie’

**‘We hebben een desolate
omgeving omgetoverd
in iets moois’**

Feiten & Cijfers

- **Opdracht Binder Groenprojecten:** leg een boerenakker op een oud plat dak aan
- **Project:** Dakakker Schieblock, Rotterdam
- **Partners:** Gemeente Rotterdam, Rotterdams Milieucentrum en Optigrün
- **Opdrachtgever:** Schieblock B.V. | Architect: ZUS
- **Realisatie:** 2012
- **Oppervlak:** 1.000 m²
- **Maximale wateropslag:** 60.000 liter
- **Sinds 2019 toegevoegd:** eerste “Slimdak” van Nederland met Smart-Flow-Control, een innovatieve weer-app gestuurd dakwater beheersysteem

DakAkker en Slimdak

Binder weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

60 Dankzij een sponsoractie van Thedie wordt in 2004 midden in Rhoon het vijf meter hoge standbeeld van Biggo van Duijveland geplaatst en onthuld. Biggo was rond 1200 kasteelheer in deze plaats. Thedie ontving een miniatuur.

61 Volgens John Phielix is het tijdens de lunchpauze prima toeven in een kruiwagen. En als je uitgerust bent... weer hard aan de slag.

62 Bij Binder grossieren ze in bijnamen. Een greep uit de labels die collega's worden omgehangen: Droppie, Baantjer, Pannenkoek, Schaap... En ook

Sesamstraat en Binder hebben een bijzondere relatie. Vanaf 2007 werkten Pino en Elmo op het bedrijfsbureau.

63 Sommige mensen zijn bijna getrouwd met hun werk. Zoals Arie Baars bij Binder. Hij heeft het zo naar zijn zin dat hij niet kan niet wachten iedere dag aan 't werk te gaan. Niet voor niets staat hij daarom elke ochtend om 03.00 uur op.

64 Binder Groenprojecten wint in 2017 de landelijke Stigas Gezond Werken prijs. Met name de aandacht van het bedrijf voor medewerkers, die ook als mantelzorger optreden, springt in het oog bij de jury.

65 Binder Groenprojecten behaalt in 2018 een wereldprimeur. Met de bouw van een Slimdak met Smartflow-control. Dat bevindt zich op de DakAkker in Rotterdam.

66 Binder Groenprojecten is volop betrokken bij de aanleg van daktuinen in Rotterdam. Van alle geregistreerde vierkante meters daktuin in de Maasstad neemt het bedrijf ruim een derde voor haar rekening.

67 Binder Groenprojecten is niet alleen goed in de aanleg van dakakkers, maar verstaat ook de kunst van het construeren van sponstuinen. Die zuigen, het woord zegt het al, overtollig hemelwater op. En geven het bij droogte weer terug aan de tuin.

68 Trouw verloochent zich niet. Frans Harst werkt al bijna veertig jaar met veel plezier bij Binder. Daarmee is hij op dit moment de medewerker met de meeste dienstjaren achter zijn naam.

69 Binder Groenprojecten heeft al honderden leerlingen voor het groene vakgebied opgeleid. Zij bewijzen na hun opleiding als volwaardige vakkrachten hun waarde in de groenvoorziening.

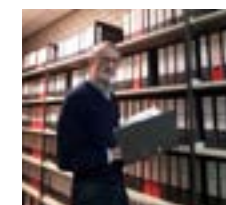
70 Bij Binder Groenprojecten is circulariteit een tweede natuur. Daarom is er op het bedrijfsterrein een aparte ruimte voor potentieel hardhout, dat overblijft uit het productieproces. Vooral projectleiders maken daarvan gretig gebruik.

71 Binder Groenprojecten bezit een eigen energiecentrale. Het bedrijf betreft haar stroomvoorziening via 275 zonnepanelen. De gemiddelde jaarproductie bedraagt 75.000 kWh.

72 Ook bedrijfsleider Rob Luyk denkt groen uit klimaat oogpunt. Hij rijdt rond in een hybride auto. De 'brandstof' tapt hij af van de zonnepanelen op de bedrijfsloods.

73 Thedie Binder krijgt in 2005 een koninklijk lintje opgespeld. En is daarmee officieel Lid van de Orde van Oranje-Nassau. Vanwege zijn grote inzet voor de gemeenschap in Rhoon én de groenbranche.

74 Arie Binder staat met stip bovenaan als langstwerkende Binder. In 2011 zwaait hij af en heeft er dan 39 jaar opzitten.

Paul van Roosmalen & Thod Binder

‘De vraag is: wat is je dak je waard?’

Waarom zou je als eigenaar van een dak bij onderhoud of renovatie moeten kiezen voor een groen dak, een dakterras, een regenwaterdak of zonnepanelen? Terwijl de aanleg van bijvoorbeeld een groen dak maar 14%-20% meer kost dan een nieuw bitumenlaagje. Paul van Roosmalen, programmamanager Multifunctionele Daken bij de gemeente Rotterdam, en Thod Binder, directeur van Binder Groenprojecten en Daktuinen hebben legio argumenten. ‘Functies toevoegen aan je dak is van meetbare waarde.’

Paul: ‘De belangrijkste functie van een dak is van oudsher de regen en wind buiten houden. Dat we anno 2017 een dak maar voor dak aannemen is raar. Het is van de zotte dat we met al die lege platte daken niets doen.’

Verkoop

Projectontwikkelaars van nieuwe woontorens begrijpen al heel goed dat groene daken lonen. Thod merkt dat aan de toenemende vraag. ‘Tegenwoordig worden daktuinen mee gebudgetteerd. Projectontwikkelaars onderkennen dat een daktuin goed is voor de verkoop en de waarde van een woning verhoogt.’

Paul: ‘In een stad die steeds meer verdicht, zie je dat mensen een stukje groen op locatie waarderen en daarvoor willen betalen. Ontwikkelaars kijken daarnaar en maken het.’

Verbaasd

De reden dat eigenaren niet méér met hun dak doen dan traditioneel bitumen erop leggen, is overwegend een financiële, merkt Paul. ‘Iedereen is het erover eens dat je geld overhebt voor een waterdicht dak. Maar als het gaat om functies toevoegen – zoals een dakterras, of groen – dan zijn we verbaasd dat het meer kost en gaan we het tot op de komma uitrekenen. Dat doen we met niets anders zo.’

Thod: ‘De lol van een gezamenlijke daktuin vertegenwoordigt ook een waarde.’

Waarde

De komende vijf jaar wil de gemeente Rotterdam critici overtuigen dat meerdere functies geven aan bestaande daken loont.

Paul: ‘Mythe 1 is dat een gewoon dak geen geld kost. Maar een gewoon dak moet je ook onderhouden. Als je bij een vervangingsmoment dan toch al 100% moet uitgeven, doe er dan 20% bovenop, zou je denken.’

Binder Groenprojecten onderbouwt al jaren de waarde van groene daken. Thod: ‘Uit zogenaamde TEEB-metingen blijkt dat je met een relatief kleine investering waarde toevoegt aan je dak. Belangrijk daarbij is dat je een hoge investering doorrekent over de levensduur van een dak, namelijk dertig jaar.’ Uit de TEEB-meting blijkt ook dat de investeerder zelf slechts beperkt direct profiteert van de toegevoegde waarde. ‘De baat-

houders zijn vooral bewoners, bedrijven, verzekeraars en de overheid.’

Lagere premie

Paul: ‘Eigenlijk zou je willen dat de kosten bij diegenen terechtkomen die de baten ervan ervaren. We willen in gesprekken met de omgeving onderzoeken wie welke baten krijgt. Als groen goed is voor onze gezondheid, kun je vierkante meters groen dak dan doorvertalen naar een lagere zorgpremie? En als een gebouw niet zelf z’n regenwater opvangt, maar loost op het riool – dat is bedoeld voor afvalwater – kun je dan het principe hanteren dat de vervuiler betaalt?’

Thod: ‘En is het een idee als omwonenden van een groot zwart dak – van bijvoorbeeld een winkelcentrum – geld bijdragen om een groen dak aan te leggen? Uit het groene dak van het Alexandrium Shopping Centre blijkt dat de bewoners eromheen een mooier uitzicht hebben en minder last hebben van hitte en van het geluid van regen en hagel.’

Loskoppelen

Paul: ‘Een andere stap zou kunnen zijn dat we van een 2D- naar een 3D-Kadaster gaan. Nu ben je als eigenaar van een gebouw ook eigenaar van het dak. Als je die twee loskoppelt, dan kan iemand anders een dak of een reeks daken ontwikkelen en exploiteren. Er komen dagelijks zoveel initiatieven uit de stad, daarmee kun je een complete bovenstad economisch ontwikkelen.’

AAN HET WERK

Van schoffelen tot boomonderhoud. En van industrieel groenprojecten tot precieze metingen bij nieuwe projecten. De medewerkers van Binder Groenprojecten zijn altijd druk in de weer. Bij dag en nacht. Om de omgeving mooier en gezonder te maken. Aan het eind van de werkweek lonkt de vrijdagmiddagborrel. Een mooie traditie.

1

2

3

1. Dakonderhoud in Tiel 2. Maatwerk 3. Dijkenmaaien in de industrie

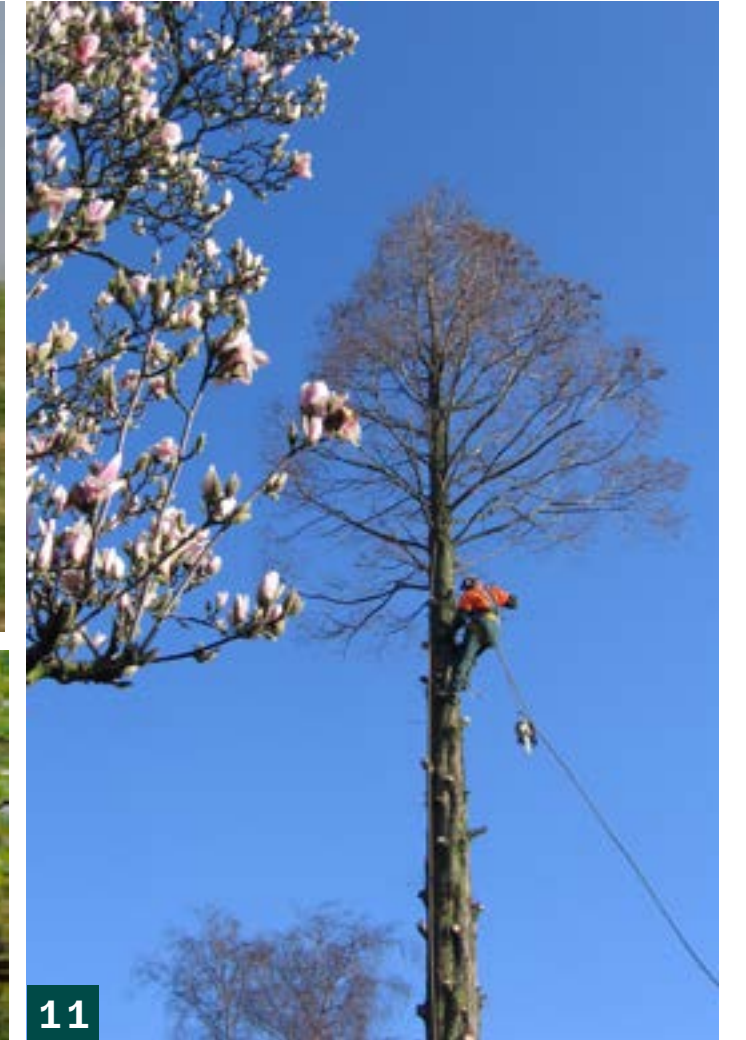
4

5

9

11

6

8

10

7

12

4. De vrijdagmiddagborrel 5. Daktuin draingoten plaatsen 6. Trots opgeleid 7. Onkruidbestrijding 8. Als de blaadjes vallen

9. Dijkenmaaien kan tot wel 45 graden 10. Mooi particulier werk 11. Topwerk 12. Strakke damwand

TROTS OP...

De trots van.. Dirko van den Tol

Dirko is projectadviseur en daktuinspecialist bij Binder Groenprojecten

'Laveren tussen ontwerp, techniek, financiële kaders en een goed eindresultaat. Zodat het prachtige plaatje op de tekentafel overeind blijft in de praktijk. Gelukkig hebben alle betrokken partijen daar oog voor. En zijn we goed op weg hier iets heel moois neer te zetten. Vier woonblokken, compleet met wandelpaden en loopbruggen, waarbij groene hof- en daktuinen voor de natuurlijke verbinding zorgen. Zoals grote meerstammige heesters en een keur aan vaste beplanting.'

'Liefhebbers van stad en natuur komen hier volledig aan hun trekken'

Feiten & Cijfers

- **Project:** De Groene Kaap
- **Opdrachtgever:** STEBRU
- **Opdracht Binder:** Technische engineering, begroting, aanleg & onderhoud van natuur-inclusieve verblijfs- en daktuinen
- **Ontwerp daktuin:** LOLA Landscape Architects, Rotterdam
- **Bijzonderheid:** Openbaar toegankelijke dakwandelpad, privé-daktuinen, gemeenschappelijke patiotuinen en natuurdaken
- **Oppervlak:** 7.500 m²
- **Realisatie:** 2019-2020

De Groene Kaap

Binder verder onder de Enk

‘Cultuur blijft intact’

Een van de doelstellingen van de Enk Groen & Golf is landelijk te werken. En hoewel het bedrijf een nevenvestiging heeft in Rijsaterwoude, bleek een substantiële autonome groei lastig. Daarom werd in 2019 collega-bedrijf Binder Groenprojecten overgenomen.

Vier mannen, vier vijftigers, vier meningen. Niet voor niets ontrolt zich een goed gesprek aan de grote tafel van Thod Binder, voorheen eigenaar van het gelijknamige groenbedrijf uit Poortugaal. Bedrijfsleider Rob Luyk is ook aangeschoven. Net als de beide directieleden van de Enk: Gerard van der Werf en Frans Reulink. De laatste legt uit waarom het tot de overname is gekomen. ‘Onze doelstelling is, dat we landelijk willen werken. Dan is het een must dat je ook een vestiging in het westen van het land hebt. Daar zitten de mooie projecten en daar zit de omzet.’

Gerard van der Werf vult aan: ‘We hebben al een vestiging in Rijsaterwoude, maar autonoom groeien vanuit een kleine nevenvestiging is zo makkelijk nog niet.’

Frans Reulink neemt over: ‘De grootste uitdaging daarbij is het vinden en aan boord houden van de juiste mensen. Natuurlijk hebben wij ook schoffelwerk en ‘onkruid op

verhardingen’, maar daar ligt niet onze focus of ambitie. Wij willen het complexere werk, met burgerparticipatie, integraal beheer of veel social return. Dat levert het mooiere werk op, waarmee je goede mensen aan je kunt binden.’

Naar het westen

De mannen van de Enk schetsen hoe het verder is gegaan. ‘Nadat we met ons managementteam de beslissing hadden genomen om naar het westen te gaan, hebben we een shortlist opgesteld: Welke bedrijven zouden bij ons kunnen passen? Binder Groenprojecten en Binder Daktuinen prijken prominent bovenaan.’

Thod Binder: ‘Frans Reulink belde om een kop koffie te komen drinken. Tijdens de koffie kwam de vraag op tafel of ik mijn bedrijven wilde verkopen. Ik heb het antwoord een tijd voor me uit geschoven. Wij hebben altijd goed gedraaid, er was geen enkele noodzaak om te verkopen. Mijn vader en opa waren eerder eigenaar. In totaal 85 jaar Binder geschiedenis. Maar ik wist al dat mijn kinderen geen interesse hebben in het bedrijf. Er moest iets gebeuren. Daarom heb ik de knoop doorgehakt en zijn we met de Enk in zee gegaan.’

PROJECT PARKSTAD, ROTTERDAM - DURA VERMEER

'Onze klanten reageren nu al enthousiast'

Natuurlijk is het een schok als het bedrijf waar jij al zoveel jaar werkt wordt overgenomen door een ander bedrijf, waar je misschien nog nooit van gehoord hebt. Maar volgens Thod Binder valt de overgang reuze mee.

'Feitelijk is er weinig veranderd. Ik blijf nog minimaal vier jaar aan het bedrijf verbonden en Rob Luyk gaat verder in zijn rol als bedrijfsleider.'

Synergie werkt

Thod Binder werkt inmiddels een tijd onder de paraplu van de Enk en merkt nu al dat er de nodige synergiewinst te halen is uit de samenwerking. 'Voor ons geldt dat wij met zo'n 6,5 miljoen omzet te groot zijn voor

het servet en te klein voor het tafellaken. We hebben ongeveer vijftig mensen in eigen dienst, maar merkten dat we bij sommige tenders al tekortschoten. De ontwikkelingen gaan snel. Opdrachtgevers vragen steeds meer op het gebied van certificaten, attesten, keurmerken en plannen van aanpak. Als grote aannemer ben je dan in het voordeel.'

Bedrijfsleider Rob Luyk weet die synergie in een aantal voorbeelden te verpakken: 'Ik kan zo een aantal zaken noemen waarover onze klanten nu al enthousiast worden. Het concept Zorgeloos Groen van de Enk bijvoorbeeld, gerobotiseerd maaien en het gebruik van de Greenviewer.'

Vertrouwen blijft

Dat Binder Groenprojecten nu al merkt dat de samenwerking synergie oplevert, is meegenomen. Maar het is niet de bedoeling dat Binder opgaat in het grotere geheel, verzekert Gerard van der Werf. 'Binder heeft het bijna 85 jaar zonder ons gedaan. Het zou raar zijn als wij nu ineens als enige de wijsheid in pacht zouden hebben. Het is juist de bedoeling dat de naam, de aanpak en de cultuur van Binder blijven bestaan. De klanten hebben daar vertrouwen in en dat geldt ook voor de medewerkers.'

Thod Binder: 'Ik heb er natuurlijk niets over te vertellen, maar dat zou inderdaad verstandig zijn.' ■

de Enk Groen & Golf

&

Binder Groenprojecten

Opgericht in 1958

Gespecialiseerd in

Onderhoud golfbanen

Natuurgras sportvelden

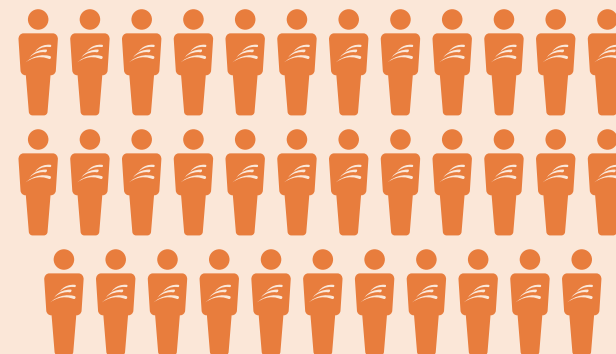

Daktuinen

Hoogwaardige inrichting openbare ruimte

175 vaste werknemers

Opgericht in 1935

Gespecialiseerd in

Daktuinen

Integraal groen

Onderhoud industriële complexen

50 vaste werknemers

Even voorstellen

Een goed ingespeeld team: Frans Reulink en Gerard van der Werf. Samen vormen ze de directie van de Enk Groen & Golf. Dat doen ze met verve. Onder hun leiding groeit de Renkumse onderneming uit tot een van de grotere groenbedrijven in Nederland. Een korte kennismaking.

Gerard van der Werf

Functie

‘Een van de twee directeurs.’

Opleiding

‘Management, Economie en Recht aan de HEAO. En vervolgens Bedrijfskunde aan de Radboud Universiteit Nijmegen.’

Carrièrepad

‘In 2004 start ik bij Heijmans Sport & Groen. Maar ik heb een totaal andere carrière in gedachten. Daarom volg ik in de avonduren een studie. Studeren is investeren en daarvan pluk ik nu de vruchten.’

Bij de Enk

‘Vanaf 2014 sta ik – samen met Frans – aan het roer van de Enk.’

Mooiste project

‘Golfbaan in Heelsum. Een prachtige, natuurlijke heidebaan.’

Frans Reulink

Functie

‘De andere van een van de twee directeurs.’

Opleiding

‘Tuin- en Landschapsinrichting, richting techniek. Aan de Hogeschool Larenstein.’

Carrièrepad

‘In 1996 start ik als calculator / werkvoorbereider bij de Enk. In de loop der jaren ben ik opgeklommen naar bedrijfsleider. In al die jaren groeit mijn liefde voor het groene vak steeds verder. Die passie kan ik nog beter in praktijk brengen nu we op eigen benen staan.’

Bij de Enk

‘Vanaf 2014 sta ik – samen met Gerard – aan het roer van de Enk.’

Mooiste project?

‘Project Eurojust in Den Haag’. Een combinatie van alle facetten – dak, water, terrein, kabels- en leidingen, groen, logistiek – met een hoogwaardig kwaliteit in ons vakgebied.

de Enk Groen & Golf

De kracht van groen

Wegdromen op een daktuin. Picknicken in het park. Een ommetje maken door de bedrijfstuin. In een klein land op en top genieten van groen, het buitenleven als bron van plezier en ontspanning. De Enk Groen & Golf heeft daarvan haar dagelijks werk gemaakt: 'Want met goed aangelegd en onderhouden groen wordt werken, sporten en recreëren mooier en gezonder.'

Midden in de bosrijke omgeving van de Veluwe staat het hoofdkwartier van de Enk. Op de tweede etage zit de directie: Frans Reulink en Gerard van der Werf. Zij houden kantoor naast een grote ruimte. Die doet eerder denken aan de werkvloer van een high-techbedrijf, dan van een groenbedrijf. Frans legt uit: 'We hebben programmeurs in dienst om onze talrijke innovaties in goede banen te leiden. Want op het gebied van innovatie willen we toonaangevend zijn.'

Een stapje terug in de tijd. In 1958 start de Enk. Het hoveniersbedrijf groeit tot uit een florerende onderneming op het gebied van terreininrichting en groen- en sportvoorzieningen. Bouwgigant Heijmans ziet dat, koopt de Enk in 1996 en verandert de naam in 2004 in Heijmans Sport & Groen. Tot 1 april 2014, vertelt Gerard. 'Het waren magere jaren voor bouwbedrijven. Heijmans wilde terug naar haar corebusiness. Frans en ik zaten in het management en dachten:

Oké, dan gaan wij de kar trekken. In twee maanden tijd hebben we de Enk Groen & Golf op de rails gezet.'

Frans vervolgt: 'De trein reed door, met dezelfde medewerkers, alleen op een nieuw spoor. We waren al een redelijk zelfstandige tak. Maar toen we het overnamenieuws bekend maakten, kwam er een golf energie vrij bij de medewerkers. "We zijn weer thuis," riepen ze in koor.'

'Op het gebied van innovatie willen we toonaangevend zijn'

Groen is verbinding

Vuilnis, zwerf fietsen, verloedering. Het knap houden van openbaar groen in wijken kan zomaar een lijdensweg zijn voor gemeenten en bewoners. Met 'Zorgeloos Groen' biedt de Enk een uitweg. De pijlers van dit innovatieve concept zijn duurzaamheid en onderhoudsvriendelijkheid, vertelt Frans. 'Onze informatie en inspiratie voor Zorgeloos Groen krijgen we van deskundige instituten. Zoals de Universiteit van Amsterdam, die onderzoek doet naar groen, sociale interactie en gezondheid.

Die kennis gebruiken wij om onkruidbestendig, mooi en uitnodigend openbaar groen te maken tegen dezelfde beheerkosten.'

Gemeenten en bewoners onderstrepen dat mensen zich fijner en gezonder voelen door deze groene locaties. Dat ze meer buiten komen, lekker gaan barbecueën in het groen en in contact komen met elkaar. Bovendien stijgt de OZB-waarde van huizen, omdat de wijk er beter uitziet. Frans: 'Dat is goed voor de portemonnees van eigenaren en van de gemeente.'

Groen is sportief

De Enk levert een belangrijke bijdrage aan het speelplezier van het groeiend leger golfers. Onder meer op golfpark De Haenen in Teteringen en de heidebaan in Heelsum. Gerard: 'Hier rijden gps-gestuurde robotmaaiers rond met sensoren die de vitaliteit van het gras meten. De robots seinen de gegevens door naar ons Geographical Information System. In een oogopslag zien we wat de conditie van het gras is en hoe we eventueel moeten bijsturen, bijvoorbeeld voeding toevoegen aan de bodem. Ander voordeel van de robots: Ze maaien sneller en nauwkeurig dan mensen.'

Ook profvoetballers plukken de vruchten van de innovaties van de Enk. Na jaren vol ellende ligt er sinds juli 2016 een hybride grasmat in de Johan Cruyff ArenA. Met her en der kunstsprieten om de stabiliteit te borgen.

PALEIS HET LOO

SINGAPORE SUPERTREES

Martin Binder Praten als Brugman

Gerard: ‘Ook Vitesse gaat nu met ons in zee. Hun veld in de Gelredome verkeert in een mindere staat. Een mooie uitdaging om onze tanden in te zetten.’

Groen is beleving

Mensen maken volop gebruik van parken en terreinen rond gebouwen. De Enk voegt waarde toe aan die openbare ruimtes door al bij de aanleg rekening te houden met gebruiksgemak en een prettige beleving. De barokke tuin van Paleis het Loo in Apeldoorn is daar een mooi voorbeeld van. Frans: ‘Dit was een minitieuze en tijdrovende hersteloperatie. Met onder meer de vervanging van de oude beregeningsinstallatie, zonder de tuin overhoop te halen, met gestuurde boringen. Maar ook het op orde brengen van de kenmerkende barokke figuratie in de tuin. Met speciaal vervaardigd Cortenstaal dat als een grote puzzel op locatie in elkaar werd gezet. Dit garandeert de aparte barokke vormen en heeft een lange levensduur. Na onze inspan-

ningen kan deze drukbezochte tuin weer jarenlang mee.’ Ook op kleinere schaal is de Enk actief. Zoals bij de aanleg van een waterspeelplaats voor Pluryn in Oosterbeek. Deze zorginstelling helpt jonge mensen die vastgelopen zijn bij hun ontwikkeling. De nieuwe waterspeelplaats heeft rotspartijen, een beekloopje en verschillende speelobjecten. Het oogt als een natuurlijk minilandschap, waarin zand en water een grote rol spelen. Frans: ‘De kinderen kunnen volop genieten, spelen, ontdekken en ontmoeten. Ook daar zijn we trots op.’

Groen is de toekomst

Meer groen om van te genieten; betere waterafvoer; CO2 opslag. Zo maar drie grote voordelen van een daktuin of -park. Een specialisatie waarmee de Enk al twintig jaar aan de weg timmert. Op grote oppervlakken zoals parkeergarages en appartementencomplexen. Of op woningen. Van rozenperken tot complete kantoortuinen en andere

toepassingen. Zoals een waterreservoir in natte en droge tijden. Hard nodig in een tijd waarin steden moeten omgaan met heel veel of geen water.

Voor vegetatiedaken die de afvoer van regenwater met vijftig tot negentig procent vertragen, zet de Enk slimme technieken in. Frans: ‘Onze Greenviewer registreert van alles via GPS. Van de conditie van het groen tot de komst van een zware bui. Zo hebben we de daken van WTC Almere, Rabobank Utrecht en het oude Shell-kantoor in Den Haag goed voorbereid op de toekomst. Maar je hoeft niet altijd in de hoogte om de uitdagingen van het klimaat het hoofd te bieden. In Nijmegen hebben we de eerste Zorgeloos Groen-wadi aangelegd: Een waterverzamel-punt op laag gelegen grasland met speciale beplanting, die goed tegen nat en droog kan. Hemelwater gaat niet meer de riolering in, maar waar het hoort: in de bodem.’ ■

Rap van de tong. Hij opent alle deuren. Met die eigenschappen haalt Martin Binder grote klanten binnen voor het bedrijf van zijn vader, zoals BP. Een gedreven man, die heel creatief is en ‘out of the box’ kan denken.

1938. Dat is het geboortjaar van Martin Binder. Oudste zoon in de familie Binder. Op veel gebieden een pionier. Met altijd een eigen kijk op de wereld. En ideeën over de toekomst, die vaak de tijd (te) ver vooruit zijn. Op jonge leeftijd breekt hij zijn opleiding in Boskoop af en gaat helpen in het familiebedrijf.

Hij haalt grote klanten binnen. In de jaren ‘60 haalt Martin enkele grote bedrijven in het Botlek gebied binnen. Sommige zijn nog steeds trouwe klanten. Hij vertaalt het succes in een witte Porsche 911 Targa. Daarmee rijdt hij graag over de Dorpsdijk in Rhoon. Hij is ook snel in het smeden van nieuwe plannen. Dat snelle denken brengt hem vaak in

conflict met anderen, zoals zijn vader. Het komt tot een breuk, waarna Martin in 1971 de vestiging in Hengelo gaat leiden onder zijn eigen naam Martin Binder BV.

Hij heeft grootse plannen. Vanuit Mijnsheerenland start Martin later een geavanceerd ‘bomen doktoren’ bedrijf: Bomobiel. Dat laat met luchtfotografie zien welke bomen last hebben van zure regen. De tijdsgeschiedenis is nog niet rijp voor zo’n geavanceerd bedrijf. Na de oliecrisis in 1973 richt hij zich met zijn zaak Martinan op energiebesparende vrachtwagenspoilers. In 1975 verhuist hij naar het Brabantse Boxtel. De rest van zijn leven besteedt Martin aan innovatieve projecten.

Hij ontwikkelt de ‘laserauto’. Deze zogenaamde Skyliner uit de jaren ‘80 kan reclames op wolken schrijven. Later bedenkt en construeert hij de Vidiwall. Op dat moment de grootste TV ter wereld, met zestien enor-

me tv beeldbuizen. De vondst is bij uitstek geschikt voor de grote evenementen. Tussen 1985 en 1995 houdt hij zich ook bezig met elektrische auto’s en fietsen. In 1996 presenteert hij de eerste elektrische fiets aan Batavus, Gazelle, Sparta en Union. Dat wordt nooit een succes, roepen ze alle vier in koor: Te duur en je moet zelf mee trappen.

Hij houdt van natuur en groen. Die liefde komt niet alleen naar boven bij diverse projecten. Martin is ook uren bezig in zijn eigen tuin en wandelt graag in natuurgebied De Campina. De laatste jaren van zijn leven is hij initiator van natuurbegraafplaatsen in Nederland. Inmiddels liggen dergelijke begraafplaatsen in Arnhem, Schaijk, Nijmegen en Heeze. Hij is bijna 66 jaar getrouwd met vrouw Annelies en overlijdt op 8 december 2019. Hij vindt zijn laatste rust op een van ‘zijn’ natuurbegraafplaatsen: Schoorsveld in Heeze.

Groen is kwaliteit van leven

'De tijd dat groen decoratie was, is voorbij.' Die boodschap verkondig ik overal waar ik kan. En dat dit niet zomaar uit de lucht gegrepen is, zie ik elke dag bevestigd. Groen doet iets met mensen. We voelen ons fijn in het groen. Het neemt onze stress weg. We bewegen graag in het groen. Het maakt ons gezond. Ons klimaat verandert. We hebben steeds meer te maken met stevige hoosbuien, extreme temperaturen en droogte. Schade is het gevolg. De oplossing ligt bij het groen. Maak tuinen minder verhard, zodat regenwater de bodem in kan trekken en jouw tuin geen hitte-eiland wordt. Ook in de openbare ruimte zien we de groene oplossingen. Stenen maken plaats voor bomen en prachtige borders van vaste planten. Plekken om te genieten en te ontmoeten. Ook hier profiteren we als mens weer van. Maar ook vogels, vlinders, bijen en andere dieren. Daarmee kom ik bij een volgende belangrijke uitdaging voor ons als mens. De biodiversiteit staat onder druk. Planten- en diersoorten hebben het moeilijk of verdwijnen. Uiteindelijk raakt dat ook ons, omdat je niet zomaar een schakeltje uit de keten kunt missen.

'Groen doet iets met mensen. We voelen ons fijn in het groen'

In deze tijd van uitdagingen is groen een onuitputbare bron voor kwaliteit van leven. In onze branche draait het om groen vakmanschap. Het gaat om de juiste plant, op de juiste plaats met het juiste onderhoud, waaraan onze groenprofessionals toevoegen dat zij ook weten waarom zij die plant daar zetten en wat die plant daar gaat

doen. De baten van het groen komen hiermee tot volle wasdom. Er is veel innovatie en creativiteit in onze sector. De belangstelling voor bijvoorbeeld groene schoolpleinen, groen in de zorg en groen in gebouwen groeit. Natuurinclusief bouwen neemt een stevige vlucht. Groene daken en groene gevels komen steeds meer in het straatbeeld voor en dragen bij aan een leefbare en vriendelijke stad. Groen is en kan overal. Ik ben super trots op onze groenprofessionals. Op wat zij met hun groene kennis voortbrengen en waar wij van genieten.

Binder Groenprojecten is een van die geweldige groenprofessionals. Al 85 jaar levert dit bedrijf groen met waarde. Vanuit een rijke traditie en vooruitstrevend naar nog meer creativiteit en groene verbinding. Ik wil Binder Groenprojecten van harte feliciteren met dit bijzondere jubileum en de prachtige projecten die zij realiseren. Het zijn de mooie voorbeelden waarmee ik mijn boodschap extra kracht bij kan zetten!

Solbert Roozen

Directeur Branchevereniging VHG

1978

Rhoon

Tussen 1935 en 1994 opereerde Binder vanuit Rhoon. Het 24.000 m² grote terrein lag pal tegenover de oude NH-kerk en Het Kasteel van Rhoon en sinds de jaren '70 naast metrostation Rhoon.

2020

Poortugaal

Twee kilometer vanaf de oude locatie heeft Binder vandaag de dag prima onderdak met 10.000 m² terrein. Naast metrostation Poortugaal, optimaal bereikbaar voor personeel en een prima uitvalsbasis voor projecten.

Binder weetjes

De hele geschiedenis van familiebedrijf Binder. Opgetekend in 85 sprankelende weetjes. Vol warme herinneringen aan verschillende generaties Binder. Aansprekende zakelijke en innovatieve successen. Grappige anekdotes van en over (oud)medewerkers. Terugblikken op opmerkelijke voorvallen. Plus nog een hele reeks andere wetenswaardigheden.

75

Bij Binder Groenprojecten is het een goede gewoonte de week af te sluiten met een VriMiBo: vrijdagmiddagborrel. Met

lekkere drankjes en hapjes. Die komen uit de 'frituurpan' van projectleider Patrick van Rossum. Dat doet hij al twaalf jaar met veel plezier en toewijding. Als hij onverhoopt afwezig is, dan moeten de collega's die taak overnemen.

76

Ook de Enk heeft al een behoorlijke historie achter de rug. In 2020 bestaat het bedrijf 62 jaar. Vanuit haar vijf vestigingen in Renkum, Weert, Rijnssaterwoude, Amsterdam, Drachten en nu in Poortugaal opereert de onderneming in het hele land.

77

De Enk onderhoudt de grasmat in de Johan Cruijff ArenA. Met verve. Maar enkele Binder medewerkers met een fanatiek Feijenoord-hart zijn minder

blij 'dat die grasmat in 020' floreert dankzij de nieuwe eigenaar van Binder Groenprojecten.

78

Voor de Enk zijn 21 slimme maairobots actief. Die weten precies wat ze moeten doen en geven onder meer aan of extra voeding of onderhoud

nodig is. Onder meer op golfbanen en voetbalgrasmatten doen ze hun werk. In de afgelopen 5 jaar hebben deze stalen hulptroupen al 65.000 uren 'weggemaaid'.

79

Bij de Enk werken vijf softwareprogrammeurs om allerlei innovaties van de juiste programma's te voorzien. Zoals het legertje robotmaaiers. En de greenviewer (GIS). Met deze digitale blauwdruk van een gebied, kan een opdrachtgever precies zien wat er nog moet gebeuren aan groenonderhoud.

80

Een ander innovatief concept van de Enk heet 'Zorgeloos Groen'. Hiermee kunnen opdrachtgevers, bijvoorbeeld gemeenten in de openbare ruimte, het groenonderhoud letterlijk zorgeloos uitbesteden: betaalbaar, mooi en robuust. Inmiddels heeft het bedrijf al 51.768 m² aangelegd.

81

De Enk houdt van sportieve uitdagingen. Het bedrijf is dan ook een grote speler voor allerlei voetbalclubs. En onderhoudt per jaar meer dan 250 sportvelden in Nederland.

82

Mooier en gezonder. Daar gaat de Enk voor. En dat lukt steeds beter, op steeds meer plekken in het land. Tot nog toe heeft het bedrijf ruim 35.000 m² openbare ruimte in allerlei woonwijken een stuk leefbaarder gemaakt.

83

Goede doelen. Geen onbekend fenomeen voor Binder Groenprojecten. Het bedrijf steunt in 2016 bijvoorbeeld Hospice de Reiziger in Barendrecht. Met de begeleiding van een groep medewerkers. Tijdens de grote opknapbeurt

van 6000 m² tuin rond de thuisboerderij van deze mooie voorziening.

84

Alpe d'HuZes. Opgezet om geld binnen te halen voor onderzoek naar kanker. In 2014 fietst ervaren pedaleur Thod Binder drie keer de

21 bochten van de sponsortocht naar de top. Het personeel steunt hem. En brengt een bedrag bijeen van meer dan 6.000 euro.

85

85 jaar! Zo lang doet familie Van der

Vorm – nu eigenaar van VORM – al zaken met de Binders. Ander opvallend detail: de drie generaties eigenaren van de bedrijven, dragen steeds dezelfde voornamen: Theodor en Daan.

save the date
18 juni 2021

85

+1

Soms kun je niet vroeg genoeg zijn. Bij deze... Binder viert haar 85+1 jarig bestaan graag uitbundig met u. Op vrijdag 18 juni 2021. Noteer deze feestelijke dag alvast in de agenda!

Daan van der Vorm

Directeur/eigenaar VORM Holding

'Samenwerking staat als een huis'

'Binder bezit een lange en rijke historie. Net als ons bedrijf. Zo deed mijn grootvader al zaken met opa Binder. Ook Thod en ik hebben al jaren een goede band. Hij heeft zich altijd enorm ingezet en met een relatief klein bedrijf grote klussen aangepakt. Regelmatig met ons: het Haagse BinckPARK en ook de grote binnentuin van de Brouwerij op het Zeeburgereiland in de hoofdstad. Maar Binder adviseert ons ook heel vaak bij grote tenders voor de invulling van het groen in het project. En is bovendien een echte daktuinspecialist, met veel kennis en kunde. Terwijl op dat gebied veel is mislukt in Nederland. Straks betrek ik mijn nieuwe penthouse: onderdeel van een aansprekend project van ERA Contour. Binder legt voor mij een mooi groen dakterras aan. Want ook privé heb ik alle vertrouwen in deze club.'

DAKTUIN DE MEENT, PAPENDRECHT - VORM

Concept

Binder Groenprojecten, carenza*, Marcel de Korte, Esther Wienese

Redactie

Marcel de Korte, tekstdomein.nl
Esther Wienese, estherwienese.nl

Eindredactie

Thod Binder, Esther Wienese

Meelezers

Rob Luyk, Thedie Binder, Arie Binder, Frans Reulink, Gerard van der Werf

Samenstelling

Thod Binder, Marcel de Korte, Esther Wienese

Met dank aan

Thedie Binder, Arie Binder, Rob Luyk, Wim van Ginkel, Henk Vlijm, Egbert Roozen, Oscar Binder en de mannen van UPP: André Hoek, Peter van de Haar en Bert van Helvoirt

Portretfotografie

Marieke Oldekerken, mariekeoldekerken.nl

Beeldredactie

Thod Binder, carenza*

Ontwerp

carenza*, carenza.nl

Drukwerk

Veenman+, veenmanplus.nl

Uitgever

Binder Groenprojecten, Poortugaal

© 2020 Artikelen uit deze uitgave mogen uitsluitend openbaar worden gemaakt na toestemming van de uitgever en onder vermelding van de bron: Binder Groenprojecten Jubileumeditie 85 jaar, juni 2020.

binder.nl
deengroenengolf.nl

